

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Katedra tělesné výchovy

HISTORIE HOKEJOVÉHO KLUBU HC LÁNY

HISTORY OF HOCKEY CLUB HC LANY

DAVID JIRKOVSKÝ

Vedoucí bakalářské práce: PaedDr. Ladislav Pokorný

Studijní program: Specializace v pedagogice, Tělesná výchova a sport
se zaměřením na vzdělávání a základy společenských věd se
zaměřením na vzdělávání

2014

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma Historie hokejového klubu HC Lány vypracoval pod vedením vedoucího bakalářské práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále prohlašuji, že tato bakalářská práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

Datum

.....
Podpis

Rád bych touto cestou vyjádřil poděkování Ladislavu Pokornému za jeho cenné rady a trpělivost při vedení mé bakalářské práce. Rovněž bych chtěl poděkovat Antonínu Bechyně a Aleši Lomborskému za vstřícnost a pomoc při získání potřebných informací a podkladů.

.....
Podpis

Název: Historie hokejového klubu HC Lány

Autor: David Jirkovský

Katedra: Katedra tělesné výchovy

Vedoucí práce: PaedDr. Ladislav Pokorný

Abstrakt: Práce je založena na historii hokejového mužstva z malé obce, ke které mám velký vztah. Proto bych se rád podíval do hloubky tohoto tématu, zjistil, jak vše začalo, co se vše muselo odehrát, aby tento tým mohl po desetiletí fungovat a vyvíjet se až do podoby, kterou známe dnes. K tomuto účelu jsem pátral v publikacích, hledal ústřížky novin a probíral dané téma s osobnostmi, které se vlastními činy podepsali pod hokejové dějiny malinké vsi. Chtěl jsem se tak dozvědět něco o týmu, do kterého jsem se již před pár lety sám aktivně zapojil a tyto poznatky dále zprostředkovat lidem, kteří by se rádi o tomto hokejovém týmu dozvěděli něco víc.

Klíčová slova: Historie, hokej, obec Lány, liga, NHL

Title: History of hockey club HC Lany

Author: David Jirkovský

Department: Department of physical education

Supervisor: PaedDr. Ladislav Pokorný

Abstract: This publication highlights a history of a small village ice hockey team. I have a personal relation to this place therefore I am going to examine and deeply discover this topic. My aim was to determine all the circumstances allowing existence of this proud team thru decades and follow development and pathway that lead the team towards today form. I started to search thru historical newspapers, publications and discussed given topic with personalities who participated in the team and made their signature under the rich history of a tiny village ice hockey team. My internal wish was to elaborate a study about the team I had joined years ago and where I have actively participated since my childhood and spread the information among the people who would like to know more about history of this team which never gives up!

Keywords: History, hockey, village Lany, league, NHL

Obsah

1	Úvod	8
2	Cíle a úkoly práce	9
2. 1	Cíle práce	9
2. 2	Úkoly práce	9
3	Historie HC Lány	10
3. 1	První desetiletí	10
3. 2	Druhé desetiletí	11
3. 3	Třetí desetiletí	12
3. 4	Čtvrté desetiletí	13
3. 5	Páté desetiletí	14
3. 6	Šesté desetiletí	17
3. 7	Sedmé desetiletí	18
3. 8	Osmé desetiletí	20
4	Důležité okamžiky vývoje lánského klubu	23
5	Vývoj názvu hokejového klubu	25
6	Dlouholetý průřez lánským hokejem	26
6. 1	Lánští hráči, kteří se uplatnili i v ligových mužstvech	26
6. 2	Dlouholetí hráči A – mužstva	26
6. 3	Dlouholetí funkcionáři	26
7	Rozhovory	27
7. 1	Rozhovor s Antonínem Bechyně	27
7. 2	Rozhovor se Zdeňkem Nedvědem	31
7. 3	Rozhovor s Alešem Lomberským	38

8	Statistiky	41
8. 1	Významná umístění HC Lány v kategoriích žáci, dorost a 1. mužstvo	41
8. 2	Nejvyšší výhry lánského hokejového klubu	45
8. 3	Nejvyšší prohry lánského hokejového klubu	45
8. 4	Nejčastější soupeři lánského hokejového klubu	46
8. 5	Neobvyklí soupeři lánského hokejového klubu	46
9	Ukázky z novinových článků	47
10	Diskuze - zamyšlení nad hokejem v Lánech	48
11	Závěry	50
12	Zdroje	51
12. 1	Použitá literatura	51
12. 2	Internetové zdroje	51
12. 3	Osobní setkání	51
13	Přílohy	52

1 Úvod

Při výběru bakalářské práce jsem hledal takové téma, které by mě ihned zaujalo a ke kterému bych snadno našel co nejlepší vztah. Z tohoto důvodu bylo jasné, že se zaměřím na sport. Jsem sportovcem tělem i duší a to již od raného věku a život bez pohybu bych si nedokázal představit.

Když už jsem měl jasno, kterou cestou se vydám, pátral jsem po sportovním odvětví, na které se zaměřím. Jelikož již řadu let hraji lední hokej, i když jen na amatérské úrovni, zvolil jsem právě v České republice tolik oblíbený sport. Napadlo mě, že bych se mohl odvděčit klubu, ve kterém hraji. Chtěl jsem nějakým způsobem zkompletovat vznik, historii a úspěchy tohoto klubu do jedné stručné práce.

Hokejový klub HC Lány pochází z malé obce nedaleko Kladna a tak není divu, že byl ovlivněn právě vyhlášeným hokejovým městem. Já osobně ve zdejší malebné vsi strávil své dětství a tak velice dobře znám místní obyvatelstvo, které je na svou hokejovou minulost patřičně hrdé a kolem hokeje se zde točí zcela vše.

2 Cíle a úkoly práce

2. 1 Cíle práce

Cílem bakalářské práce je zmapování důležitých událostí a historických momentů hokejového klubu v Lánech. Charakterizovat významné osobnosti spjaté s tímto mužstvem a jeho úspěchy. Historické šetření zaměřit na období samotného vzniku hokejového klubu ve čtyřicátých letech minulého století až po současnost.

2. 2 Úkoly práce

Pro splnění všech výše zmíněných cílů jsem si vymezil tyto úkoly:

- Sběr co největšího počtu informací o lánském hokejovém klubu
- Sběr informací o financování lánského hokejového klubu
- Sběr informací o významných osobnostech lánského hokejového klubu
- Rozhovory s významnými osobnostmi lánského hokejového klubu

3 Historie HC Lány

Založení mužstva ledního hokeje se uskutečnilo v sezóně 1934-35. Toto mužstvo se zapsalo natrvalo do lánské hokejové historie. Mužstvo bylo složeno z 1 brankáře, 2 obránců a 6 útočníků a hrály se pouze přátelské zápasy a to na zámeckém rybníku. Tehdy se dalo dohromady několik nadšenců pro tuto hru např. bratři Kestnerové, J. Ryšlink, J. Štěpánek, Fr. Hamouz, Sl. Krejsa a další, kteří tehdy položili základ hokejovému rozvoji v Lánech. Byli to hráči i funkcionáři v jedné osobě, kteří svým zápalem a obětavostí dokázali podnítit další zájemce a s nimi pak postupně vytvářeli silný hokejový klub, který si získal obdiv a popularitu v širokém okolí. V soutěžích se postupně propracovával mezi přední kluby v okrese i v kraji, až v sezoně 1946-47 postoupil do středočeské divize, což tehdy byla po lize druhá nejvyšší soutěž v naší republice. Kvalitní výkony I. mužstva ještě více podnítily zájem dalších, zejména mladších nadšenců, takže již bylo možné ustavit družstva žáků, dorostu i B - mužstvo dospělých. Tehdejší úspěchům ve 40. a 50. letech též napomáhaly příznivé povětrnostní podmínky, kdy v zimě byla skutečná zima a o kvalitní ledovou plochu zásluhou Štěpána Kuthana nebyla nouze. Sněhové bariéry vytvářené z vrstev odklízeného sněhu tvořili za mantinely pro diváky vyvýšené tribuny a leckdy odtávaly až do pozdního jara.

(<http://www.hclany.estranky.cz/clanky/historie-hc-lany.html>. [20. 3. 2014])

3.1 První desetiletí

V sezóně 1935-36 mužstvo Lán sehrálo 6 přátelských zápasů a to všechny vítězně. Od sezóny 1936-37 se hrálo pod názvem Sokol Lány. Kluziště bylo za sokolovnou nebo na obecním rybníku. Bylo sehráno 13 zápasů, z toho 7 vítězných, 3 nerozhodné a 3 prohrané. Od sezóny 1937-38 mělo mužstvo Lán nové červené dresy s modrým znakem Sokola a sehrálo pouze 5 přátelských zápasů – všechny doma a vítězně. Družstvo Sokola Lány B sehrálo 2 zápasy a oba vítězně. V této sezóně bylo k 1. mužstvu ustaveno též družstvo dorostu. V sezóně 1938-39 došlo k dalšímu rozšíření o družstvo žáků. V sezóně 1939-40 nebylo naše mužstvo s názvem Sokol přihlášeno do mistrovských soutěží a hrály se pouze přátelské zápasy. Bylo sehráno 7 přátelských zápasů s okolními kluby, a to kromě jednoho nerozhodného všechny vítězně. Za zmínku stojí utkání s mistrovským klubem LTC Praha dne 1. 1. 1940, který v Lánech nastoupil se všemi reprezentanty: Malečkem,

Trousílkem, Trojákem, Lonsminem, Perglem, Kučerou, Šťovíkem, Hertlem, Curychem. Výsledek 1:27. Branku dal L. Hamouz. Zápasu přihlížel protektorátní prezident E. Hácha. Dorost se stal v této sezóně mistrem kladenského okrsku. V sezóně 1940-41 došlo k výrazné změně - oddíl hokeje vystoupil z TJ Sokol (aby mohl hrát mistrovské zápasy), osamostatnil se a vznikl klub HC Lány. Mužstvo bylo zařazeno do 2. třídy kladenské župy, zvítězilo a pro příští sezonu postoupilo do 1. třídy. Rovněž dorost se stal mistrem kladenské župy, když ve finále porazil HOSK Kladno 6:0. V sezóně 1941-42 hrálo 1. mužstvo v 1. třídě oddělení B kladenské župy. Dorost opět získal titul mistra kladenské župy, když porazil favorizovaný SK Kladno 2:1 a ve finále zvítězil ve Slaném nad Praga Slaný 3:2. V sezóně 1942-43 hrálo mužstvo již v 1. A třídě kladenské župy, kde skončilo na 2. místě. V sezóně 1943-44 hrálo mužstvo HC Lány ve 2. třídě a zvítězilo.

(BECHYNĚ, A et al., 2004)

První desetiletí se neslo ve znamení nadšení a zápalu pro nově vznikající zábavu, která se až po delším vývoji měnila ve sport. Je až s podivem, jak se v prvních letech po vzniku, dařilo mužstvu předvádět kvalitní hokej. Odměnou pak byla mnohá vítězství nejen v jednotlivých utkáních, ale i v celých sezónách. Důležité pro toto období je i vznik mládežnických kategorií dorostu a žáků, kteří začali ihned šířit dobré hokejové jméno obce nejen v řadách dospělých.

3.2 Druhé desetiletí

Začíná sezónou 1945-46. Skončila 2. světová válka a skončil i protektorát Čechy a Morava. V obnovené Československé republice se pak s příchodem zimy rozeběhly všechny hokejové soutěže naplno. Přebor župy se hrál za účasti nejlepších mužstev okresu ve dvou skupinách. Skupinu A vyhrála Čechie Louny a skupinu B HC Lány. Ve finále zvítězila Čechie Louny 5:1. Přesto jsme postoupili do středočeské divize, což byla po lize 2. nejvyšší soutěž v republice. Význačnou událostí pro lánský hokej bylo zavedení elektrického osvětlení kluziště, které bylo slavnostně rozsvíceno 17. 1. 1946. Hlavní zásluhu na tomto díle měli členové HC Z. Loskot a K. Tvarožek. Od tohoto data jsme již nebyli odkázáni na hraní zápasů pouze v neděli, ale hrálo se i ve všední dny večer za umělého osvětlení. V sezóně 1946-47 hrálo mužstvo v divizi, kde skončilo na 5. místě a z divizní soutěže jsme sestoupili do

1. třídy. Sezóna 1947-48 měla tak nepříznivé povětrnostní podmínky, že mistrovská soutěž vůbec nebyla zahájena a pouze v Lánech jsme dokázali udělat led pro 5 přátelských zápasů. Následující sezóna 1948-49 byla oproti předešlé o to bohatší. Zima byla příznivá a mohli jsme hrát zápasy i večer při umělém osvětlení. 1. mužstvo sehrálo 25 zápasů a nastřílelo svým soupeřům 186 branek. Zvítězili jsme ve své skupině 1. třídy. Ve finále o mistra kladenské župy jsme hráli s družstvem Unhoště za rekordní účasti 2000 diváků. Tento zápas jsme prohráli 3:4. V další sezóně 1949-50 došlo k celostátní změně v tělovýchově - sjednocení československé tělovýchovy, což se projevilo i v naší obci. Tehdejší tělovýchovné složky TJ Sokol, HC (hokej) a SK (fotbal) byly sloučeny do jedné tělovýchovné organizace s názvem Slovan Lány. Toto uspořádání však trvalo pouze 2 roky a lánská tělovýchova přešla jako celek pod odborový svaz lesů s názvem TJ Tatran Lány. S tímto názvem se též uzavřelo 2. desetiletí lánského hokeje.

(BECHYNĚ, A et al., 2004)

Druhé desetiletí přineslo velký nárůst hokejových družstev v celém Československu. To vedlo k úpravě systému, podle kterého se odehrávala ligová utkání jednotlivých okresů a krajů. Důležité to bylo i pro lánský hokej, který se velice rychle aklimatizoval a probojoval se až do druhé nejvyšší u nás hrané soutěže. Dále se podařilo vytvořit velice kvalitní podmínky pro hokej v podobě ledové plochy a elektrického osvětlení. Diváci a rovněž hráči se tak dočkali zápasů i během všedních dní, což byla velká změna.

3.3 Třetí desetiletí

Celé třetí desetiletí hrálo 1. mužstvo v oblastních a krajských přeborech. Díky dosahovaným výsledkům jsme byli zváni na zahajování provozu nových zimních stadionů. V sezóně 1954-55 mužstvo postoupilo z 1. A třídy do krajského přeboru a stalo se přeborníkem kraje. Ve finále o přeborníka pražského kraje jsme zvítězili nad Jiskrou Poděbrady a Tankistou Praha. V sezóně 1955-56 jsme hráli v oblastní soutěži Čechy, kde jsme získali pouze 4 body vítězstvím nad Slavojem České Budějovice B. S dalšími soupeři – mužstvy Komárova a Soběslavi – jsme prohráli. V sezóně 1956-57 jsme byli zařazeni do krajské soutěže oddělení F, kde jsme skončili na 3. místě. V sezóně 1957-58 jsme hráli v krajské soutěži oddělení B, kde jsme

skončili na 4. místě. Sezóna 1958-59 přinesla mistrovství Středočeského kraje 1. třídy, kde jsme se umístili na 2. místě. Dramatický byl zápas s Baníkem Švermov v Lánech, kdy hosté vedli již 0:4, ale dokázali jsme zvítězit 7:6. V kvalifikaci o postup do mistrovství v oblasti Čechy jsme skončili na 3. místě. V sezóně 1959-60 jsme v krajském přeboru 1. třídy obsadili 3. místo. Sezóna 1960-61. V krajském přeboru 1. třídy jsme se umístili na 2. místě se 13 body. Sezóna 1961-62. V krajském přeboru 1. třídy jsme obsadili 7. místo. Sezóna 1962-63. V krajském přeboru 1. třídy jsme obsadili 4. místo. Ve Stochově jsme vyhráli memoriál J. Čížka a sehráli i pár přátelských zápasů. Sezóna 1963-64. 1. mužstvo získalo v krajském přeboru 5. místo. Dne 3. dubna 1963 přijeli do Lán na besedu o mistrovství světa ve Švédsku předseda svazu ledního hokeje Dr. Z. Andršt a obránce národního mužstva F. Tikal. Beseda se konala v lánské sokolovně za hojné účasti příznivců hokeje. Před začátkem sezony 1963-64 jsme dostali finanční příspěvek od ČSTV na rekonstrukci elektrické osvětlení kluziště. Původních 18 světel bylo nahrazeno 24 světly se žárovkami 1000 W a původní modřínové sloupy nosných lan byly nahrazeny ocelovými.

(BECHYNĚ, A et al., 2004)

Třetí desetiletí lánský klub završil cestu do podvědomí lidí v okolních krajích svou velice kvalitní předváděnou. To vyneslo mužstvu celou řadu pozvánek na zápasy do nedalekých měst, kterými bylo například Kladno nebo Praha, tak delší cestu do vzdálené Bratislavy. Z tohoto je jasně vidět, jaké úctě se hráči Lán těšili. Zařadili se tak mezi nejúspěšnější kluby v Čechách této doby.

3.4 Čtvrté desetiletí

V sezóně 1964-65 se Krajského přeboru 1. třídy zúčastnilo 6 mužstev. Skončili jsme celkově na 3. místě. Dramatický byl zápas s pozdějším vítězem přeboru s Podluhy, který jsme vyhráli 4:3. Škoda ztráty bodů na vlastním ledě se Spartakem Hořovice a Tatranem Bystřice. V sezóně 1965-66 jsme v krajském přeboru obsadili 2. místo. V sezóně 1966-67 jsme v krajském přeboru obsadili 3. místo. V této sezoně mělo ligové Kladno na 14 dní odstaven zimní stadion. Mužstva dospělých, dorostu i PZ dojížděla denně na tréninky do Lán. V sezóně 1967-68 jsme byli zařazeni do oblastního přeboru, kde jsme se umístili na 5. místě. Na závěr sezony bylo sehráno

meziměstské utkání Kladno-Rakovník, kde Rakovník reprezentovalo družstvo Lán. V sezóně 1968-69 jsme se zúčastnili oblastního přeboru, kde jsme se umístili na 6. místě. Výborně si v této sezoně vedli dorostenci, kteří s trenérem F. Procházkou zvítězili v okresním přeboru a postoupili do krajského přeboru. Dosavadní název Tatran Lány se v závěru sezony na členské schůzi změnil na Sokol Lány. V sezóně 1969-70 jsme v krajském přeboru získali 3. místo a v sezóně 1970-71 jsme v tomtéž přeboru obsadili druhou příčku. Sezóna 1971-72 začala pro naše družstvo neobvykle časně. Bez přípravy na ledě jsme byli vyzváni k přátelskému zápasu s reprezentačním mužstvem Jugoslávie. Na zimním stadionu v Kladně jsme prohráli 1:5 (branku dal Slapnička). Mužstvo bylo doplněno o dorostence J. Jirkovského, J. Kánského a K. Skleničku. V krajském přeboru jsme obsadili 3. místo (12b), když zvítězila B. Příbram se 16 b. V sezóně 1972-73 hráli dorostenci i 1. mužstvo v krajském přeboru. S aktivní činností skončil J. Černý, ze zdravotních důvodů J. Kestner. F. Havlík přestoupil do Rynholce, J. Adam postupně přestával hrát a stal se rozhodčím (později i na mezinárodní úrovni). Rovněž V. Frohlich se stal ligovým rozhodčím. V sezóně 1973-74 hrálo 1. mužstvo opět krajský přebor ve skupině o 10 účastnících. Jak se ukázalo, soutěž byla pro náš oddíl velice náročná jak po stránce ekonomické, tak i po stránce fyzické (nedostatek přípravy). (BECHYNĚ, A et al., 2004)

Čtvrté desetiletí nebylo pro 1. mužstvo z výsledkového sumáře nikterak výjimečné. Opakem je pak okresní titul dorosteneckého výběru po více než dvaceti pěti letech. Za zmínku též stojí pozvání na přátelské utkání A - mužstva s reprezentací Jugoslávie, které ač skončilo porážkou našeho týmu, můžeme považovat za velký úspěch a poctu.

3.5 Páté desetiletí

Sezona 1974-75. Krajský přebor se rozdělil do 2 skupin po 8 účastnících. Mužstvo se umístilo na 6. místě s 11 b. Sezona 1975-76. Opět došlo k rozdělení krajských soutěží na krajský přebor a krajskou soutěž. 1. mužstvo i dorost byly zařazeny do krajských soutěží. Dospělí měli ve skupině 6 soupeřů a dorost 8. Sezona byla vcelku úspěšná, i když se začaly projevovat rozdíly ve výkonnosti mezi venkovskými oddíly a kluby se zimními stadiony. Zahájení suché přípravy začalo

opět tradičně víkendovým soustředěním v Nezabudicích. Ve skupině jsme zvítězili a postoupili do kvalifikace s ČSAD Benešov, Sokolem Pátek a Jiskrou Dolní Bousov. Nad Dolním Bousovem jsme zvítězili 9:4, ale celkovým vítězem kvalifikace a postupujícím se stalo mužstvo ČSAD Benešov. Sezona 1976-77. 1. mužstvo v krajské soutěži zvítězilo a bojovalo o postup do vyšší třídy. Sezona 1977-78. Zima byla velmi vrtkavá a poprvé jsme nemohli na vlastním kluzišti připravit led, takže některé zápasy se dohrávaly na zimních stadionech. To co se nestačilo sehrát, bylo ukončeno tzv. stop-termínem. Nesehrané zápasy znamenaly ztrátu bodů pro domácí družstva. V průběhu sezony byly slabší výkony 1. mužstva. V posledním zápase hraném za hustého sněžení na ZS v Berouně jsme porazili TJ Unhošť 7:2, a tím jsme se udrželi v krajské soutěži. Rovněž družstvo dorostu se v krajské soutěži udrželo. Družstvo žáků sestoupilo z krajské do okresní soutěže. Sezona 1978-79. 1. mužstvo bylo zařazeno do krajské soutěže skupina D. Umístili jsme se na 3. místě. Příprava před sezonou byla velmi náročná – ve spolupráci s MNV Lány byl položen na hrací plochu za sokolovnou asfaltový koberec a byly zhotoveny nové mantinely, již s předepsaným zaoblením rohů ($r=7\text{ m}$), což nebylo ani na zimních stadionech, kde se hrály ligové zápasy. Počasí bylo zvláštní. Na Silvestra 1978 byla denní teplota $+15^{\circ}\text{C}$. V noci nastal obrat a ráno 1. ledna 1979 bylo již -20°C . Kolem 10 hod. dopoledne se bez předchozí domluvy na kluzišti sešli členové výboru a hráči. Začal se odklízet čerstvě napadaný sníh. Postupně se přidávali další a další pomocníci, takže v 15 hod. se již mohlo začít stříkat a ve 23 hod. byl hotový led. Od 2. ledna se mohlo trénovat i hrát. Sezona 1979-80. V krajských soutěžích opět došlo k další a to zásadní reorganizaci. Vznikl krajský přebor 1. třídy o 10 účastnících a krajský přebor 2. třídy ve skupinách o 6 účastnících. Obě soutěže byly hrány čtyř kolově, tzn. v 1. třídě 36 zápasů a ve 2. třídě 20 zápasů pro každé mužstvo. Nové uspořádání bylo výhodné pro mužstva se zimním stadionem a nevýhodou pro venkovský hokej. Ekonomicky neúnosná situace za těchto podmínek znamenala, že jsme se odhlásili z krajských soutěží. Družstva dospělých, dorostu i žáků jsme přihlásili do okresního přeboru Rakovník. Družstva žáků a dorostu získala suverénním způsobem titul přeborníka okresu, zatímco 1. mužstvo skončilo na 3. místě za Baníkem Rynholec a Lokomotivou Rakovník. Sezona 1980-81. Opět všechna lánská družstva hrála přebor okresu Rakovník. Nově bylo ustaveno družstvo přípravky, které vedli D. Řáda a A. Bechyně. U žáků pracoval K. Kestner st. a Ing. T. Sedláček. V 1. mužstvu předal A. Bechyně funkci trenéra J. Eiesenhammerovi. Ve výboru skončil J. Ryšlin, zakládající

člen hokeje v Lánech, a současně předal kroniku, kterou vedl posledních 8 let. Umístění v okresním přeboru: žáci 1. místo, dorost 1. místo, A - mužstvo 2. místo. Sezona 1981-82. Na zahájení sezony porazilo A-mužstvo Lán účastníka krajského přeboru Loko Rakovník 3:2. Dorost i A – mužstvo zvítězilo v okresním přeboru. A - mužstvo v kvalifikaci o postup do krajského přeboru skončilo na 2. místě za Sl. Velvary. Sezona 1982-83. Práci ve výboru ukončil ze zdravotních důvodů Ing. J. Hošek, jehož dlouholetá činnost jako organizačního pracovníka byla pro oddíl neocenitelná. Organizačním pracovníkem se stal Z. Štancl. J. Eishammer přerušil trenérskou činnost z rodinných důvodů a funkci trenéra přebíral I. Trpák. V okresním přeboru zvítězilo družstvo dorostu, ale 1. mužstvo loňský titul neobhájilo, když v posledním zápase prohrálo s Rynholcem 4:6 (bez 8 hráčů základní sestavy). U žáků došlo k poklesu výkonnosti, neboť řada žáků přešla do dorostu a žáci z přípravy na starší žáky dosud nestačili. Zvláštností této sezony bylo, že se opět nepodařilo na kluzišti vytvořit led. Sezona 1983-84 . Všechna 3 družstva opět hrála v okresním přeboru Rakovníka a všechna se stala přeborníky okresu. Příprava na sezonu byla včasná, i led se podařilo brzo udělat. Než se však začaly hrát mistrovské zápasy, zima polevila a i jako pořadající jsme opět museli hrát soutěže na zimním stadionu v Rakovníku. Okresní přebor žáků se hrál pouze se 3 účastníky. Kromě uvedených 3 družstev, hrajících v okresním přeboru, pilně trénovalo družstvo přípravy, kam bylo zařazeno 14 malých hokejistů vč. 1 hokejistky – Pavlína Kasáčková – pozdější členky ligového družstva Kladna žen.

(BECHYNĚ, A et al., 2004)

Páté desetiletí přineslo jasný důkaz o tom, že týmy bez vlastních zimních stadionů s uměle vytvořenou ledovou plochou nemohou konkurovat klubům s takovým kvalitním zázemím. Dalším problémem byla opětovná změna pravidel, podle nichž se hrál mnohem větší počet utkání v sezóně, než doposud. Především z finančních důvodů to vedlo k nucenému přehlášení všech kategorií lánského hokeje o jednu soutěž níže. I z výsledků je ovšem patrné, že všechna tři lánská mužstva byla na mnohem vyšší hokejové úrovni, než ostatní týmy a tak bylo toto období velice bohaté na skvělá umístění, včetně několika celkových vítězství ve svých soutěžích.

3.6 Šesté desetiletí

Sezona 1984-85 . Tato sezona 50. výročí trvání ledního hokeje v Lánech byla charakteristická zvýšenou pracovní aktivitou. Přípravné práce na kluzišti probíhaly důkladněji než v předchozích sezonách. Tréninky na ledě měla pravidelně všechna družstva 2x týdně na ZS v Rakovníku. Do 1. mužstva se vrátil z Teplic I. Bergman. V okresním přeboru mužů jsme skončili na 2. místě za Baníkem Rynholec. Sezona 1985-86. 1. mužstvo se stalo okresním přeborníkem Rakovnicka. Sezona 1986-87. V okresním přeboru Rakovníka jsme získali 2. místo za Baníkem Rynholec. 1. mužstvo obhájilo prvenství na turnaji v Rakovníku, když ve finále porazilo Nové Strašecí (3:3) až na penalty. Ve funkci předsedy skončil A. Bechyně a místo něho byl zvolen M. Porcal. Trenérem 1. mužstva se stal opět J. Eisenhammer. Sezona 1987-88. 1. mužstvo získalo titul okresního přeborníka před Baníkem Rynholec a Novým Strašecí. V tomto roce byl zpracován projektový úkol na výstavbu zimního stadionu s umělou ledovou plochou v Lánech. Byl to již 2. pokus o výstavbu zimního stadionu v obci. Skončil opět neúspěšně, neboť nikdo z vyzvaných možných uživatelů nepřevzal záruky za provozování zimního stadionu. Sezona 1988-89. 1. mužstvo suverénně zvítězilo v OP Rakovník. Před sezonou se opravily mantinely, elektrické osvětlení a objekt pokladny. Dokoupila se výstroj žáků a brankáře. Sezona 1989-90. 1. mužstvo se opět stalo přeborníkem Rakovnicka. Do kvalifikace o postup do krajského přeboru jsme se z finančních důvodů již nepřihlásili. Sezona 1990-91. 1. mužstvo se stalo opět přeborníkem okresu. Nejlepšími střelci sezony byli: M. Štross,(27), P. Fenc (26). Sezona 1991-92 byla zahájena schůzí 14. 10. 1991, kde došlo ke změně předsedy. Místo M. Porcala byl do funkce zvolen L. Zelenka. 1. mužstvo se stalo okresním přeborníkem Rakovnicka. Stejného výsledku dosáhlo i mužstvo dorostu. Sezona 1992-93. Název oddílu LH se změnil na původní název HC Lány. V 1. mužstvu došlo ke střídání trenérů. Místo J. Eisenhammera nastoupil do funkce F. Hamouz ml. Zakládajícími členy obnoveného HC Lány byli: M. Porcal, F. Hamoun ml., A. Bechyně, M. Zelenka, L. Zelenka, K. Sklenička, K. Kestner st., D. Řáda, H. Jelínek, F. Vondruška. Družstva mužů i dorostu opět zvítězila v přeboru okresu Rakovník. Sezona 1993-94. Ve výboru HC došlo ke změně jednatele, kde místo M. Porcala nastoupil do funkce J. Krůta. Družstva mužů a žáků získala v této sezoně titul přeborníka okresu Rakovník. A - mužstvo vedl Fr. Hamouz a žáky trénovali A. Bechyně a K. Sklenička.

(BECHYNĚ, A et al., 2004)

Šesté desetiletí bylo poznamenáno událostmi kolem plánované výstavby moderního stadionu s uměle vytvořenou ledovou plochou. Jelikož se značně projevovali rozdíly mezi mužstvy s vlastním stadionem a bez něho, Lány se chtěli se svou dlouhou hokejovou historií připojit mezi mužstva s vlastním kvalitním zázemím. Po již druhém selhání na výstavbu, bylo zklamání na všech hráčích více než patrné. Navzdory tomuto rozpoložení, byla všechna družstva stále schopna skvěle konkurovat ostatním klubům a získala další řadu titulů.

3.7 Sedmé desetiletí

Sezona 1994-95. 1.mužstvo zvítězilo v OP Rakovnicka a stalo se okresním přeborníkem. V této sezoně bylo obnoveno družstvo dorostu. Trenér L. Zelenka, asistent M. Zelenka. Účast v okresním přeboru dorostu – 4. místo. Rovněž žáci byli zařazeni do okresního přeboru Rakovník. Sezona 1995-96. 1. mužstvo přestoupilo na vlastní žádost ze soutěží okresu Rakovník do okresu Kladno. Vstup 1. mužstva do kladenské soutěže byl úspěšný a hned v prvé sezoně získalo titul přeborníka okresu Kladno. Na závěr sezony byl sehrán opět turnaj v Berouně – II. ročník Dynastav Cup 95, kde se HC Lány umístil na 2. místě. Fr. Vondruška byl vyhlášen nejlepším brankářem na turnaji. Dorost byl zařazen do okresního přeboru Rakovník. Zápas okrese přeboru se hrály na tři kola. Konečné umístění 3. místo. Rovněž žáci byli zařazeni do okresního přeboru Rakovník a obsadili 2. místo. Sezona 1996-97 . 1. mužstvo v okresním přeboru Kladna získalo 3. místo. Dorost získal v okresním přeboru Rakovnicka 1. Místo. Hrál se na čtyři kola. Dorost se zúčastnil Memoriálu Leo Urbana. Celkově zvítězil a získal pohár. Žáci hráli rovněž v přeboru Rakovnicka a stali se rovněž vítězem, když z 10 zápasů 9 vyhráli a 1 prohráli – skóre 79:36. Sezona 1997-98. 1. mužstvo v okresním přeboru Kladenska získalo 4. místo. Dorost v okresním přeboru Rakovnicka získal 2. místo. Družstvo žáků získalo v okresním přeboru Rakovnicka rovněž 2. místo. Sezona 1998-99. 1. mužstvo získalo 2. místo v okresním přeboru Kladenska, skóre 90:52 - 21 bodů. Dorostenecké mužstvo hrálo v OP Rakovník a umístnilo se na celkovém 2. místě. Mistrovské zápasy se hrály opět na tři kola. Družstvo žáků se vyznamenalo a stalo se okresním přeborníkem Rakovnicka. Rovněž v žákovském turnaji „Memoriál Leo Urbana“ získalo 1. místo a

současně i pohár. Sezona 1999-2000. 1. mužstvo získalo v kladenském okresním přeboru titul přeborníka. Dorost hrál v okresním přeboru Rakovník a umístil se na 2. místě, když měl za soupeře pouze 2 mužstva, HC Rakovník a Nové Strašecí. Hrál se na čtyři kola. Družstvo žáků v okrese Rakovník obhájilo i v této sezoně titul přeborníka. V Memoriálu Leo Urbana však již žáci neobhájili loňské vítězství a umístili se na 3. místě. Sezona 2000-01. 1. mužstvo hrálo v okresním přeboru Kladenska a obsadilo 2 místo. Pro nedostatek družstev dorostu v jednotlivých okresech byla ustavena nová meziokresní soutěž složená z okresů Beroun, Příbram a Rakovník. Dorostenci skončili v soutěži na 2. místě. Rovněž v soutěži žáků byl uspořádán meziokresní přebor za účasti deseti družstev (Rakovník, Beroun, Příbram, Plzeň-sever). Hned v první sezoně se stali žáci HC Lány meziokresním přeborníkem a získali pohár. Sezona 2001-02. 1. mužstvo v kladenském okresním přeboru se umístilo na 3. místě s celkovým poměrem branek 47:39 Pro zajímavost – při utkání HC 1988 B-Lány 6:10 docílil J. Švácha branku v rekordním čase v 5. vteřině po zahájení. K 1. mužstvu nastoupil jako vedoucí mužstva L. Cepák. Dorost hrál v meziokresním přeboru a umístil se celkově na 2. místě. Žáci hráli v meziokresním přeboru a z osmi mužstev se umístili na 2. místě. Touto sezonou byla ukončena pro nedostatek hráčů účast lánských žáků v mistrovských soutěžích. Sezona 2002-03. 1. mužstvo hrálo opět v kladenském okresním přeboru a umístilo se na 2. místě. V této sezoně se zúčastnilo 1. mužstvo též okresního přeboru Rakovník za účasti pěti mužstev. Rovněž v okresním přeboru Rakovník jsme se umístili na 2. místě. Družstvo dorostu bylo zařazeno opět do meziokresního přeboru a z šesti družstev získalo 2. místo. Družstvo žáků již nebylo ustaveno, neboť většina z nich přešla do dorostu a s nimi i oba trenéři K. Sklenička a F.Kuna. Sezona 2003-04. 1. mužstvo v okresním přeboru Kladna se umístilo na posledním – 7. místě, V této sezoně obdrželi někteří hráči mimořádný počet trestů – P. Hamouz 66 min. + 18 měs., J. Kindl 61 min , M. Štross 43 min. Družstvo dorostu hrálo opět v meziokresním přeboru. Z celkového počtu sedmi družstev se naše družstvo umístilo na 4. místě. Před zahájením další sezony bylo rozhodnuto, že dorost již nebude do meziokresní soutěže přihlášen a hráči z dorostu přejdou do družstva dospělých - HC Lány B, které bude přihlášeno do OP Rakovník. Nově bylo ustaveno mládežnické družstvo – příprava tj. žáků od 1. do 5. třídy. Činnost v průběhu celé sezony spočívala ve výuce bruslení a hokejových základů. Za tím účelem byl 1x týdně pronajímán zimní stadion

v Rakovníku. Založením družstva byl pověřen bývalý trenér dorostu L. Zelenka, který zároveň v tomto družstvu žáků působil jako trenér.

(BECHYNĚ, A et al., Rakovník, 2004)

Sedmé desetiletí vneslo do okresního hokeje nové prvky. Postupně začalo ubývat družstev z menších obcí a měst, což vedlo k hokejovému spojení několika okresů dohromady. Aby v jednotlivých okresech nedocházelo k tomu, že se zde budou střetávat pouze dvě či tři mužstva, začali vznikat meziokresní soutěže. V našem případě se to týkalo družstev dorostu a žáků. A – mužstvo na vlastní žádost přestoupilo za soutěže Rakovnicka do soutěže Kladenska a to především z důvodů finančních.

3. 8 Osmé desetiletí

Sezóna 2004-05 byla pro klub velice významná. Jelikož naše hokejová základna byla již tak rozlehlá, byli jsme schopni sestavit i druhé mužstvo dospělých, které pod názvem HC Láň B reprezentuje naši obec až do dnes. Zapsáno bylo družstvo do okresního přeboru Rakovnicka, kde v první sezóně obsadilo konečné čtvrté místo. Z odehraných osmi utkání dokázali třikrát zvítězit a jednou remizovat. Zastínilo je ale zkušenější 1. mužstvo, které získalo titul okresního přeborníka Kladenska, když ve velmi vyrovnané soutěži rozhodl při rovnosti bodů lepší vzájemný zápas nad týmem HC Ford V&M. Sezóna 2005-06. Tento ročník byl ozvláštněn o nadstavbovou část sezóny a to play off. A – mužstvo se v základní části umístilo na skvělém druhém místě a do vyřazovacích zápasů tak nastupovalo s velkými očekáváními. Bohužel v semifinále podlehl těsným výsledkem 4 : 5 pozdějšímu vítězi celé soutěže a umístilo se tak na čtvrté pozici. B – mužstvo ovšem dokázalo využít zkušeností z předcházející sezóny a stalo se tak přeborníkem okresu Rakovník. V průběhu celé sezóny nepoznalo hořkost porážky a pouze dvakrát remizovalo. Nově vznikající družstvo žáků mělo značné problémy se sháněním soupeřů, neboť i meziokresní soutěž zanikla. Odehrálo tedy jen jedno přátelské utkání s týmem Sokol Nové Strašecí, které prohrálo 1 : 8. Zbytek jejich přípravy spočíval jen v procvičování bruslení a hokejových návyků. Sezóna 2006-07. Celý hokejový klub věnoval velkou pozornost letní přípravě, ale na výsledcích se to bohužel neprojevalo. A – tým se umístil na třetím místě v okrese Rakovník, což bylo

po nedávných úspěších přeci jen zklamáním. B – mužstvo mělo problém hned na začátku sezóny, a to s počtem soupeřů. Hokejové kluby se rozpadaly a tak nezbyl téměř nikdo, s kým by mohli hrát. Došlo tedy k přihlášení do nově vzniklé soutěže hrané ve Slaném a na Kladně s názvem AMHL (Amatérská hokejová liga). Ve zdejší konkurenci obsadilo 2. mužstvo taktéž třetí příčku. Družstvo žáků odehrálo tři přátelská utkání, v nichž prohrálo velkými rozdíly ve skóre, a projevovala se u nich absence herní praxe. Sezóna 2007-08. A – mužstvo v opět silné konkurenci obsadilo druhou pozici, což byl po problémech se zraněními hráčů základní sestavy, úspěch. B – mužstvo si ovšem nedokázalo udržet kvalitní formu a skončilo na posledním místě AMHL s nelichotivou bilancí čtyři výhry, jedna remíza a patnáct proher. V následující sezóně 2008-09 byl A – tým nucen změnit hranou soutěž a to opět pro nedostatek týmů. Zapojil se tedy do meziokresní soutěže, ve které po suverénní sezóně zvítězil. Bohužel B – mužstvo stále marně hledalo svou formu z vítězné sezóny před dvěma roky a skončilo na předposledním šestém místě AMHL. Podobně skončili i naši žáci, kteří konečně měli možnost odehrát regulérní soutěž. Zúčastnili se jí čtyři mužstva a to Hořovice, Kralovice, Žebrák a Lány. Každé mužstvo upořádalo vždy jeden turnaj, na kterém se mezi sebou všichni utkaly. Lánští žáci tak odehráli dvanáct utkání, ale pouze s jednou výhrou. Sezóna 2009-10. A – mužstvo obsadilo v meziokresním přeboru třetí příčku a to především po nevýrazné první polovině sezóny. B – tým konečně našel alespoň část svojí formy a odpoutal se ode dna výsledkové tabulky na konečnou pátou příčku. Hráči žáků již vyspěli a tak bylo ustanoveno družstvo dorostu s nutností zániku družstva žáků. Hrál se ovšem stejným způsobem a to na čtyřech turnajích. Hráči předvedli zlepšenou hru a poskočili z loňské čtvrté na letošní třetí příčku. Sezónu 2010-11 můžeme považovat z pohledu kategorií dospělých za neúspěšnou. Oba týmy skončili daleko za stupni vítězů. Světlou výjimkou bylo družstvo dorostenců, kteří se prezentovali opět kvalitnější hrou a obhájili třetí pozici. Klub Lány založil na počest dlouholetému hráči a funkcionáři Antonínu Bechyně nový mládežnický turnaj, který pojmenoval Turnaj o putovní pohár Antonína Bechyně. I zde naši mladí hráči skončili třetí. Sezóna 2011-12 se nesla v obdobném duchu, jako ty předcházející. Nedostatečná příprava a nedůraz vedli u A i B – týmu ke konečným čtvrtým příčkám ve svých soutěžích. Naději na slibnou budoucnost nám však poskytli hráči dorosteneckého výběru. Ti jednoznačně dominovali ve všech zápasech a v celé sezóně neprohráli jediné utkání. Ovládli tak celou svoji hlavní soutěž i druhý ročník Turnaje o putovní pohár Antonína

Bechyně. Sezóna 2012-13. A – tým se konečně vymanil z nevýrazných výsledků poslední doby a bez problémů postoupil do play off. Bohužel přišla porážka ihned ve čtvrtfinále a vyřazení. B – mužstvo se probojovalo ještě dál, když prohrálo s budoucím vítězem v semifinále. Družstvem, které opět zazářilo, byl dorost. Druhou sezónu v řadě neprohrál a ukázal tak, jak se vyplatí tvrdá práce v přípravě na sezónu.

Osmé desetiletí ukázalo, jak výkonnost hráčů s přibývajícím věkem klesá a s ní ubývá i kvalitních umístění v jednotlivých soutěžích. To by mohlo mít katastrofální důsledky v následujících letech. Naštěstí se také projevilo, jak obrovský význam měla práce s mládeží. I přes neustále nové potíže a nutnost odehrát velké množství zápasů proti neúměrně silnějším soupeřům, vedli k tomu, že se hráči dostali na takovou úroveň hry, které nebyly ostatní týmy schopni konkurovat. Dvě sezóny bez jediné prohry jsou toho jasným důkazem.

4 Důležité okamžiky vývoje lánského klubu

1934 – 35 – založení mužstva ledního hokeje, skládajícího se z jednoho brankáře, dvou obránců a osmi útočníků

1936 – 37 – vznik kluziště za sokolovnou

1937 – 38 – vzniklo první dorostenecké družstvo

1938 – 39 – vzniklo první družstvo žáků

1940 – 41 – hokejové družstvo vystoupilo z TJ Sokol, aby se mohli účastnit soutěžních zápasů

Vstup A - týmu do 2. třídy kladenské župy

1941 – 42 – postup A – týmu do 1. třídy kladenské župy

1945 – 46 – postup do středočeské divize, což byla po lize druhá nejvyšší liga

Bylo vybudováno elektrické osvětlení kluziště, což znamenalo hraní zápasů i ve všední dny a nikoliv jen v neděli

1946 – 47 – sestup A – týmu do 1. třídy krajského přeboru

1963 – rekonstrukce elektrického osvětlení, z původních osmnácti světlometů vzniklo dvacet čtyři nových s 1000 w žárovkami

1972 – 73 – hráči základní sestavy J. Adam a V. Frohlich se dali na dráhu rozhodčích, J. Adam se dostal až na mezinárodní úroveň a V. Frohlich na liguovou úroveň

1977 – 78 – poprvé se nepodařilo připravit vlastní ledovou plochu a část zápasů musela být odehrána na okolních stadionech nebo kontumačně zrušena

Družstvo žáků sestoupilo z krajských soutěží a spadlo do soutěží okresních

1978 – 79 – byl položen asfaltový koberec na hrací plochu za sokolovnou a byly pořízené nové mantinely s předepsaným zaoblením rohů, což neměla v této době ani většina liguových stadionů

1979 – 80 – došlo k reorganizaci krajských soutěží, což vedlo k neúnosné finanční situaci Lánského klubu, odhlásil se tedy z krajských soutěží a přihlásil své mužstvo do okresních soutěží

1987 – 88 – byl zpracován projekt výstavby zimního stadionu s umělou ledovou plochou na území Lánské obce, byl to ale již druhý neúspěšný pokus

1995 – 96 – A – tým přestoupil na vlastní žádost ze soutěží okresu Rakovník do okresu Kladno

2000 – 01 – pro nedostatek družstev dorostu i žáků v jednotlivých okresech byla ustanovena nová meziokresní soutěž složená z okresů Beroun, Příbram, Rakovník

2001 – 02 – konec družstva žáků pro nedostatek hráčů

2003 – 04 – konec družstva dorostu pro nedostatek hráčů

2004 – 05 – založení B – mužstva dospělých

2005 – 06 – poprvé naše družstva odehrála nadstavbové části soutěže play off

Založení družstva žáků

2006 – 07 – přestup B – mužstva do AMHL

2008 – 09 – přestup A – týmu do meziokresní soutěže

2009 – 10 - založení družstva dorostu

5 Vývoj názvu hokejového klubu Lány

1934 – 35 – bylo založeno mužstvo ledního hokeje

1936 – 37 – klub začal působit pod jménem Sokol Lány

1940 – 41 – následovalo označení HC Lány

1949 – 50 – na pouhé dva roky se posléze změnil název na Slovan Lány

1951 – 52 – vznikl název TJ Tatran Lány

1968 – 69 – nové označení TJ Sokol Lány

1992 – 93 – návrat k již jednou používanému pojmenování HC Lány

6 Dlouholetý průřez lánským hokejem

6. 1 Lánští hráči, kteří se uplatnili i v ligových mužstvech

A. Bechyně – ATK Praha, Poldi Kladno
V. Markup – Poldi Kladno, RH Bratislava
V. Koban – Škoda Plzeň, Dukla Jihlava
Z. Nedvěd – Poldi Kladno, VSŽ Košice
M. Kolísek – Poldi Kladno
A. Reckziegel – Poldi Kladno
K. Kestner ml. – VTŽ Chomutov
V. Procházka – Škoda Mladá Boleslav
Z. Štacl – Dukla Litoměřice
I. Bergman – SP Ústí nad Labem

6. 2 Dlouholetí hráči A – mužstva

Více než 30 let – A. Bechyně, F. Vondruška, J. Slapnička

Více než 25 let – L. Zelenka

Více než 20 let – K. Kestner st., K. Kestner ml., J. Eiesenhammer, F. Husák, I.

Trpák, J. Grund, J. Doležal, F. Hamouz ml.

Více než 15 let – F. Markup, L. Krejsa, P. Kuthan, J. Blín, J. Bechyně, M. Bechyně, J. Kestner st., P. Jirkovský, V. Husák, J. Švácha, M. Worofka, J. Hamouz, M. Štross, J. Kestner ml., L. Slapnička

6. 3 Dlouholetí funkcionáři

Více než 50 let – K. Kestner st., A. Bechyně

Více než 40 let – J. Ryšlink, H. Jelínek, F. Procházka

Více než 30 let – L. Zelenka

Více než 20 let – Š. Kuthan, J. Krůta, J. Hošek, J. Grund, D. Šáda, V. Čermák

Více než 10 let – V. Slánička, L. Moravec, M. Chvojka, K. Mikolášek st., J. Dresler, B. Kestner, V. Buchmajer st., L. Klesla, F. Hamouz st., Š. Obst, O. Kánský, V. Šimůnek, F. Hamouz ml., K. Sklenička, F. Kuna

7 Rozhovory

V následující sekci bych rád popsal životní zkušenosti a kariéru tří občanů Lán, kteří se nesmazatelně vepsali do historie hokejového klubu. Ať už se podíleli na jeho samotném vzniku či jeho organizaci nebo se z malé obce dostali až do reprezentace České Republiky.

7. 1 Rozhovor s Antonínem Bechyně

Dlouholetý hráč, funkcionář a žijící legenda Lánského hokeje

Kdo Vás k hokeji přivedl?

Za nás to nebylo tak snadné jako dnes, že by ke sportu vedli děti jejich vlastní rodiče. Téměř každý sport byl tak říkajíc ještě v plenkách a pro většinu dětí se jednalo pouze o zábavu. O sportu, jako takovém, se ještě vůbec neuvažovalo. Bylo běžné se sejít po škole na zamrzlém rybníku a strávit tam pár hodin ve společnosti kamarádů a přátel. Televize nebo podobné vymoženosti nebyly a tak jsme si museli najít jinou zábavu, kterou se nám stal hokej. Rozdíl můžeme dnes vidět i v samotném počasí. Dříve byly zimy velice tuhé a dlouhé, díky čemuž jsme se mohli radovat ze silného ledu na hladině rybníka déle než tři měsíce v roce. Společně s vrstevníky, jsem tak propadli fantastické hře. Vše vyvrcholilo v roce 1935, kdy na Lánech vznikl první hokejový tým. Za jeho zakladatele můžeme považovat především bratry Karla a Bohumila Kesnerovi, Františka Hamouze či Ladislava Krejsu.

Jak těžké byly Vaše začátky?

Jak jsem již říkal, brali jsme to vše jen jako zábavu, takže jsme vlastně ani na žádné výrazné problémy nemohli narážet. Jediným problémem všech hráčů této doby bylo vybavení. Sehnat jakékoliv brusle bylo značně složité. Na ledu jsme se tak mohli setkat jen s dvěma typy a to s běžnějšími Canadami nebo jako v mém případě s Jacksony. Hokejové hole jsme měly vyráběné od místního truhláře pana Kroba, který je pro jejich zahnutí nahříval nad parou, což byla jejich největší nevýhoda. Pokud jsme je nechávali ve vlhkých sklepeních našich domů, během jediné zimy se nám zcela narovnal. Jiná výstroj se v začátcích nepožívala. Změna přišla až po delší době a i tak se to s dnešní výzbrojí nedá srovnávat. Jako chrániče kolen jsme

požívali silný filc, který byl prošívaný, aby bylo docíleno o něco vyšší tuhosti a odolnosti. Později jsme na ně přišívali nebo lepili neforemné plastové destičky. Chrániče loktů nám nahrazovaly pouze filcové návleky. Když se podíváme na první zápasy, tak ty se konaly pouze v neděli, jelikož ve všední dny se po práci v zimních měsících velice rychle stmívalo a nebylo by tak na naši hru vidět. Dresy jsme neměli vlastní, nýbrž pouze vypůjčené od místního fotbalového klubu. Mantinely jsme si vyrobily z 5 centimetrů silných latí, které byly skládací. Před zápasem jsme se tak sešli o něco dříve a stavěli jsme si své hřiště. Po konci jsme si jednotlivé části mantinelů nosili zpět domů.

Jaký je Váš nejlepší hokejový zážitek?

Zážitků, na které rád vzpomínám je velké množství. Sport jsem miloval celý svůj život a jsem rád, že jej mohu provozovat i v mém pokročilém věku. Vyzdvihl bych ale naše tažení za titulem mistrů kladenské župy v sezoně 1941-42. Podařilo se nám porazit zřejmě nejsilnější mužstvo SK Kladno, které bylo jasným favoritem. Na finále jsme poté jeli do obce Slaný a to koňským povozem. Byla obrovská zima, a tak jsme vždy část cesty šli po svých, abychom se trochu zahřáli. Proti týmu Praga Slaný se nám však velice dařilo a vyhráli jsme 3:2. Velmi rád také vzpomínám na zápas o postup do divize s týmem Unhoště. Bylo krásné počasí a na náš výkon se přišlo podívat neuvěřitelné tři tisíce diváků. Následující rok jsme se v divizi střetnuli i s dnes velice úspěšným týmem pražské Slavie. Toto utkání navštívil osobně i tehdejší prezident republiky Eduard Beneš. Byla to pro nás všechny velká pocta.

Kterými týmy jste za svou kariéru prošel?

Začátky mě provádělo mužstvo HC Lány. Prošel jsem žáky, dorostem a následně A mužstvem, ve kterém jsme jeden čas hráli dokonce 1. divizi, což byla v té době druhá nejvyšší tuzemská liga. V roce 1949 jsem odešel na vojnu, kde jsem se měl věnovat především lehké atletice a běhu na 400 metrů. Toto období však bylo velice složité pro řadu špičkových hokejistů, kteří byli kvůli režimu odvedeni a zavřeni do vězení. Následkem se stal nedostatek hráčů ledního hokeje v armádním tělovýchovném klubu, a proto brali téměř každého, kdo byl k dispozici. Díky tomu jsem dostal příležitost i já a zahrál jsem si například s Miroslavem Fryčerem nebo kapitánem, později trenérem české reprezentace a dlouholetým předsedou Českého

svazu ledního hokeje Karlem Guttem. Po vojně jsem se zúčastnil výběrového tréninku oddílu Poldi Kladno. Zde jsem se stal na dva roky aktivním hráčem a posléze asistentem trenéra. Po tomto angažmá jsem se vrátil zpět do rodných Lán, kde jsem hrál až do svých 55 let. K tomu jsem se pustil i do trénování mládeže a u toho vydržel ještě o 5 roků déle. Byl jsem posléze požádán, zda bych se nestal předsedou klubu, což jsem s radostí přijal. Dnes se v týmu pohybuji již jen jako konzultant, jsem členem výboru a starám se o zápisy schůzí.

Jaké bylo Vaše oblíbené číslo?

Celou mou kariéru mě provázelo štěstí s číslem 10.

Na jaké pozici jste hrál?

V ATK i Poldi Kladno jsem vždy nastupoval na pravém křídle, ale v HC Lány jsem se posunul na pozici středního útočníka.

Jaký byl Váš oblíbený stadion?

Velice rád jsem hrál na zimním stadionu v Hořovicích.

Na jaký gól vzpomínáte nejraději?

Moje kariéra nebyla nikterak hvězdná, abych mohl vzpomínat na nějaké veledůležité branky pro tým, ale vybavují se mi dva. Oba jsem vsítil v zápase za Poldi Kladno. První byl v zápase proti Českým Budějovicím. Nastupoval jsem v první formaci a ihned po úvodním buly jsme vyrazili k soupeřově brance. Tam jsem se dostal ke střele z velice ostrého úhlu, ale puk skončil za zády hostujícího brankáře. Uplynulo v tu chvíli pouhých devět vteřin z utkání. Druhá branka se mi podařila vsítnit proti mužstvu pražské Sparty, což je soupeř, proti kterému si obyčejný člověk, jako já, nezahraje velmi často.

Jaká zranění jste během kariéry utrpěl?

Musím říct, že se mi po celý život zranění moc nevyhýbala a jsem proto rád, že mohu přesto sportovat i ve svých 88 letech. Největší problémy jsem měl s pravou paží. Rameno jsem měl osmkrát vykloubené a dnes už moc nedrží. Otřesy mozku se dají jen těžko spočítat, jelikož jsem nehrál v přilbě. Dokonce jsem se po střetu

s protihráčem v Chomutově probral z bezvědomí až v kabině. Měl jsem přetržené vazy v kolenu a přišel o všechny přední zuby. V jednom zápase mi soupeř přestřelil pukem ucho. Přesně v polovině mi potom viselo pouze na kusu kůže a přišívali mi jej zpět až lékaři. I přes značnou nechráněnost těla jsem si při hokeji nikdy nic nezlomil.

Mohl byste mi říci něco o plánované výstavbě moderního hokejového stadionu na Lánech?

Kolem roku 1974 na Lánech vznikla myšlenka na vlastní zimní stadion. Trvalo pár let, během kterých se vše vyřizovalo, a vznikala potřebná dokumentace nutná pro takovou stavbu. Bohužel vše skončilo ve chvíli, kdy bylo nutné ustanovit budoucího provozovatele plánovaného projektu. Oslovili jsme několik společností, ale nikdo se do spolupráce nevložil. Postupně jsme vyjednávali s Národním výborem obce Lány, dolem Nosek i ČLUZ Hořkovec, ale bezvýsledně. To hokeji v naší jinak velmi sportovně založené obci moc uškodilo. Hráčů, kteří by lánský klub opírající se o svůj vlastní stadion naplnilo, bylo tehdy i dnes velké množství. O podobný projekt jako my, se pokusila i sousední obec Nové Strašecí, ale taktéž se stejným výsledkem. I oni ztroskotali na hledání vhodného provozovatele.

Jaký je Váš pohled na vývoj hokeje?

Obrovský rozdíl vidím hlavně ve výstroji a motivaci. Zatímco začátky hokeje patřili zábavě a zdravému soutěžení, dnes se bere hokej jako plnohodnotná práce s finančním ohodnocením a možnostmi, jak se v životě zabezpečit. To muselo logicky vést k vývoji hráčů, jejich hernímu potenciálu a konečně i výstroji, která je při maximálním nasazení chrání. Starší hráči s nástupem chráničů sami jejich nošení odmítali, aby dosáhli větší lehkosti a rychlosti na ledě, ovšem to se časem měnilo. Dnes mne až mrazí z představy, co vše se mohlo stát, když se podívám na dobové fotografie hráčů bez chráničů a hlavně bez přileb na hlavě.

Co říkáte na hru a výsledky A i B - týmu Lán?

V letošní sezoně to není zrovna vydařené ze strany A - mužstva. Chybí mi u nich větší rychlost, vytrvalost a zápal do hry. Bylo by už potřeba tým omladit, vnést do něho tu drzost a lehkomyšlnost mládí, ale pokud budou i nadále věřit pouze ve zkušenost, půjde to s nimi rychle z kopce. Co se týká mužstva B, je jejich přístup

zcela odlišný. Šanci dostala celá řada mladých hráčů, kteří prošli lánскими žáčkami i dorostem a nyní se to vyplácí. Je vidět soudržnost hráčů, hrají s chutí, elánem a v každém zápase nechají na ledové ploše maximum svých možností. Celkově jsem ale velice hrdý na to, že jsme v tak malé obci schopni složit dvě kvalitní mužstva a k tomu zároveň mužstvo žáků či dorostu. Snad v této tradici ještě dlouhá léta vydržíme.

7. 2 Rozhovor se Zdeňkem Nedvědem

Lánský rodák, který se probojoval do mnoha světově uznávaných týmů a zahrál si i nejvěhlasnější ligu světa NHL

Kdo a kdy Vás k hokeji přivedl?

Já jsem to měl v naší hokejové rodině velice jednoduché s výběrem sportu v dětství a vlastně jsem ani neměl na výběr. Ke sportu mě vedli oba rodiče, ale jelikož můj táta byl řadu let hráčem a posléze i hrajícím trenérem hokejového mužstva v Berouně, bylo jasné, kam povedou i mé kroky. Následoval jsem tak šlépěje svého otce i staršího bratra. První krůčky na ledě jsem udělal na lánském rybníku, kde jsem se snažil vyrovnat a držet krok s bratrem, i když ne úplně s úspěchem. To mi byli asi tři nebo čtyři roky.

Jak těžké byli Vaše začátky?

Na sportovní dětství vzpomínám trochu odlišněji, než většina lidí, i když dnes vím, že to vše bylo třeba. Převážná většina věcí se u nás podřizovala hokeji a tak už na něco jiného ani nezbyval čas. Již v první třídě jsem začal jezdit na tréninky do Kladna. Ve třetí třídě jsem přišel domů ze školy, kterou jsem navštěvoval v Lánech, táta mě posadil samotného na autobus, já odjel do Kladna na trénink a vracel se zpět až kolem deváté či desáté hodiny večerní. Když se nad tím zamyslím, nedovedu si totéž představit i v dnešní době. Já mám teď v podobném věku svého syna a nedovedu si představit, že bych ho nechal samotného odjet třeba jen do vedlejší vesnice, natož na hokejový trénink do vzdáleného města. Všude jej vozím autem, mám o něj strach a snažím se mu vše usnadnit a pomáhat mu. V tomto se doba ohromně změnila.

Zažil jste ve své kariéře zápasy na rybníku nebo už jen na stadionech?

Samozřejmě jsem začínal na rybnících a především pak tom lánském, ale všechny soutěžní zápasy jsem odehrál již na stadionech. První zápasy jsme hráli na „mrazáku“, což je dnes druhá tréninková hala na Kladně. Tenkrát to byl ještě stadion nekrytý bez střechy, nebyla tam ani žádná rolba, jako dnes, a tak jsme si museli úpravu ledové plochy obstarávat sami za pomoci hrabel.

Jaké bylo Vaše vybavení, a měl jste v něm nějakou zvláštnost?

Rozdíl s dnešním žactvem byl nejpatrnější na ochraně hlavy a obličeje. Přílby jsme již samozřejmě měli, ale nikterak kvalitní a bez ochranného obličejového košíku. Zbytek výstroje se většinou dědila z žákovských let starší generace a nejčastěji se objevovaly chrániče značky VHM. S tou jsme začínali téměř všichni. Velice živě si pak vybavuji naše dresy. Byly látkové s enormní vlastností se nasát a tak po zápase vážily přinejmenším tři kilogramy. Zvláštnosti ve výzbroji jsem pak měl dvě. První byla hokejka. Tehdy byly celé hokejové hole vyráběné ze dřeva a já si tak mohl dobrousit čepel do tvaru, který mi vyhovoval. Nakonec jsem končil s tvarem podobný banánu. Jelikož jsem byl celkem technický hráč, potřeboval jsem puk kvalitně kontrolovat jak na nataženou ruku daleko od těla, tak i mezi nohama a takto upravená čepel mi to dovoľovala. Značně se mi to osvědčilo a to i přes neustálý posměch spoluhráčů. Druhá neobvyklá součást mojí výstroje byly chrániče trupu a ramen. Ve svých dvaceti letech jsem si koupil v zámoří nárameníky, které jsem nevyměnil až do pětatřiceti let, kdy se rozpadly. Byly neuvěřitelně lehké a přitom neměly nikterak široké ramenní vycpávky. Vyzkoušel jsem i řadu dnešních moderních chráničů, ale vždy byly těžší, nepohodlné a především v nich každý vypadá, jako profesionální hráč amerického fotbalu s širokými rameny. To mi velice překáželo při výhledu a často jsem se musel příliš přetáčet, abych viděl soupeře nebo spoluhráče, kterému chci přihrát. Nevím, zda to nebyl pouze můj osobní vsugerovaný pocit, ale vždy jsem odehrál nevydařený zápas, když jsem se pokusil své chrániče ramen vyměnit za nové a proto jsem se k nim vždy vrátil.

Jaké je Vaše oblíbené číslo?

Ve svých začátcích jsem si vybral číslo 10, které nosil též můj otec. V NHL jsem si pak nemohl jako nováček moc vybírat a tak jsem tato utkání odehrál s číslem 20. Svou dlouholetou desítku jsem poté vyměnil až po narození mého potomka. Když

jsem přispěchal za ženou do porodnice a poprvé viděl svého syna, zrovna mu porodní bába psala na prsa identifikační číslo, jež bylo 37. A od té doby jsem již vždy volil toto číslo i pro svůj dres.

Jaký byl Váš nejlepší hokejový zážitek?

Jednoznačně nejúžasnější zážitek byla moje první branka v NHL. Já jako úplný nováček, bylo mi tenkrát pouhých devatenáct let, jsem dostal šanci a nastoupil hned v prvním zápase v první útočné formaci po boku hvězdného kapitána Douga Gilmoura. Hráli jsme na domácím stadionu Maple Leaf Gardens a proti nám nenastoupil nikdo jiný, než legendární tým Pittsburgu Penguins. Na úvodní vhazování se proti mně skláněli Mario Lemieux a Jaromír Jágr. Mě se ovšem podařilo po několika vteřinách vybojovat puk a vyrazit na soupeřova brankáře. Střela se mi tak vydařila, že jsem trefil přesně pravý horní růžek branky a dokonce jsem i rozbil kameru, která zde byla umístěna pro lepší záběry. Stadion bouřil a mě proběhlo hlavou - „tohle bude brankačka“. Bohužel už za čtrnáct dní jsem mířil na farmu, podle slov trenéra, abych se maličko rozehráł. I přesto mi tyto vzpomínky už nikdo nevezme a já jsem na ně hrdý.

Jaký byl Váš první větší úspěch?

Opravdový úspěch, kterého si cením je to, že jsem se dostal do českých mládežnických reprezentací. Pro každého sportovce je jednoznačně nejvyšším uznáním, když dostane pozvání, aby reprezentoval svou vlast. V nižším věku to u nás ještě nebyla klasická mistrovství světa, jak je známe dnes. Tehdy se tyto turnaje označovali jako Turnaj čtyř zemí a střetávaly se mužstva Kanady, Ruska, Švédska a České reprezentace. Klasické mistrovství světa jsem si zahrál na Mistrovství světa hráčů do dvaceti let, což stojí na mém pomyslném žebříčku úspěchu nejvýše.

Jaký je Váš nejoblíbenější stadion?

Jednoznačně stará Maple Leaf Gardens, ještě před výstavbou nového moderního stadionu. Byl to hokejový chrám, kde vás sledovalo šestnáct tisíc fanoušků, a s každým gólem jásali s neuvěřitelnou silou. Při této vzpomínce mám až mrazení v zádech. Všichni ve zdejších městě byli hokejem posedlí a neváhali zaplatit za lístky na zápas nehorázné sumy. Pamatuji si, že za vstupenky na zápasy play off byli fanoušci ochotni utratit i dva tisíce amerických dolarů, což je při dnešním kurzu něco přes padesát tisíc korun. Neuvěřitelné. Rok po mém příchodu do NHL však byla

tato hala přebudována, takže například další kladenský odchovanec a hvězda Tomáš Kaberle, který vstoupil do NHL o sezonu později, už ji bohužel nezažil.

Na jakém postu jste hrál?

V mládí mě trenéři postavili na pozici pravého útočníka a tak jsem se na tomto postu vydržel prakticky celou svoji kariéru.

Jak probíhala Vaše kariéra?

Svoje první krůčky na bruslích jsem udělal na lánském rybníku asi ve čtyřech letech. Poté jsem začal pravidelně trénovat na Kladně a hrát všechny žákovské a dorostenecké ligy v dresu Poldi Kladno. To trvalo do sedmnácti let. Tehdy prvně jsem dostal pozvánku do mládežnických výběrů české reprezentace. Na prvním startu za reprezentační osmnáctku konané v Kanadě, mne oslovili místní hledači talentů, zda bych nechtěl v nadcházející sezoně hrát v kanadském klubu. Když se to dozvěděl můj otec, neměl jsem vlastně ani na výběr, prostě mne posadil do letadla a vyslal mne za moře. Jedním z důvodů byl i můj bratr, který hrál stále za Kladno a jeho talent stagnoval v ne zcela kvalitní kladenské práci s mládeží. Otec proto nechtěl totéž opakovat i u mne a dnes jsem mu za to vděčný. V Kanadě jsem přišel do týmu Sudbury Wolves, kde jsem podepsal tříletou smlouvu a hrál tamní juniorskou ligu Ontario Hockey League. V této lize jsem odehrál sto třicet sedm utkání, ve kterých jsem vsítil rovnou stovku branek a přidal sto deset asistencí na gól. V průběhu těchto tří let jsem absolvoval další dvě mistrovství světa za českou reprezentaci. Byli to mistrovství světa hráčů do dvaceti let hrané v České Republice a o rok později v Kanadském Red Deeru. Vypracoval jsem se až na špičku našeho týmu, kde jsem měl dokonce dostat kapitánské C, ale z toho sešlo. Důvodem byl fakt, že kapitánem měl být hráč reprezentující nějaký český klub a ne mladík, který odešel do zahraničního klubu. Stal jsem se tedy asistentem kapitána, kterým byl tehdy Patrik Eliáš. V tomto týmu jsem si zahrál s takovými hvězdami českého hokeje, jakými dnes jsou Milan Hejduk, Marek Židlický, Radek Bonk, Václav Prospal, David Výborný, Radim Bičánek, Ladislav Kohn, Václav Varaďa, František Ptáček či brankář Petr Franěk. V průběhu roku 1993 jsem kvůli zranění odehrál jen dvanáct zápasů, ale i přesto jsem na draftu do NHL uspěl a byl vybrán v pátém kole a na 123 místě celkově. Byl jsem pro Toronto hned druhou volbou, což značilo o určité kvalitě. Přestěhoval jsem se tedy do St. John's, na první kemp, kde jsme měli prokázat, že

máme na to se dostat do A - mužstva. Toto místo bylo strašné. Malá vesnička na úplném východě Kanady a poloostrově Newfoundland. Nebylo tu prakticky nic. Jediné, co se zde dalo dělat bylo jíst, spát a ztrácet talent. Naštěstí na ledě se mi dařilo a byl jsem druhý v kanadském bodování týmu. To mi pomohlo k výběru trenéra A mužstva Pata Burnse do NHL a rovnou do první formace. Odehrál jsem asi deset zápasů, ale jelikož se nedařilo celému, týmu byly nutné změny. Vyměnit nováčky z A - mužstva s hráči z farmy byla vždy první možnost a já tak putoval do dalšího týmu. Zde jsem začal skvěle, během prvních tří zápasů jsem nasbíral osm kanadských bodu a byl jsem ve výborné formě. Jenže přišlo zranění ramene a já nemohl polovinu sezony hrát. Po doléčení jsem se vrátil do sestavy, ale zvykl jsem si na zdejší styl hry a zaplul do šedého průměru. Celkově se mi zde nehrálo dobře. V té době bylo moderní mít v týmu NHL jednoho tvrdšího hráče či „bitkaře“. Bylo ale potřeba mít takových hráčů více připravených v záloze kvůli zranění a tak tito hráči byli převážně ve zdejší AHL, kde čekali na šanci. Z tohoto důvodu nebylo snadné zde hrát kvalitní hokej. Vše bylo velice silové a tvrdé. I to vedlo v následující sezoně k opětovnému zranění ramene a půlroční absenci na ledové ploše. Po konci třetí sezony jsem musel s vedením klubu probrat moje další působení v NHL. Nabídli mi na následující dva roky takzvanou dvoucestnou smlouvu. To znamenalo, že pokud bych nastupoval pravidelně za A – mužstvo v NHL dostával bych předem dohodnutý plat. Pokud bych se ale do A – týmu neprobojoval a hrál pouze v nižší AHL dostával bych pouze deset procent ze stanovené částky. Na to jsem znovu přistoupit nechtěl a požadoval jsem smlouvu jednocestnou. Vyjednávání trvala dlouho a já se domluvil během léta na spolupráci s týmem Sparta Praha. Absolvoval jsem s tímto týmem celou letní přípravu a na začátku nové sezony odehrál i patnáct zápasů. Vše to bylo na truc NHL, která požadovala můj návrat do Toronta. Dohoda však nebyla stále v dohlednu, a já se tak rozhodl, podepsat smlouvu s Finským týmem Lukko Rauma. Zahrál jsem si tak nejvyšší finskou ligu s názvem SM - liiga. Zde jsem strávil překrásné tři roky. Bylo to malé městečko okolo čtyřiceti tisíc obyvatel. Všichni zde ale žili hokejem a vše se na hokej soustředilo. Každý domácí zápas jsme hráli před vyprodaným stadionem a v úžasné atmosféře. Po vypršení smlouvy jsem dostal nabídku na prodloužení, ale já odmítl s tím, že půjdu jinam. Jako vždy jsem si myslel, že za lepším, ale téměř nikdy to tak nebylo. Přestoupil jsem tedy do nedalekého města Hämeenlinna. Hrál jsem zde po boku Vladimíra Vůjtky a Tomáše Kucharčíka, které jsem již z dřívějších znal, a kteří mě přemluvili, abych se k nim do Hämeenlinny

přestěhoval. Zde se mi dařilo. Dva roky po sobě jsem vyhrál bodování klubu a byl i v první desítce nejlepších hráčů celé SM – liigy. Opět jsem se ale rozhodl jít dál a čekala mě štace po Německých klubech. Do týmu EC Kassel Houskies jsem přešel kvůli trenérovi, kterého jsem znal z minulosti a který působil dlouhou dobu ve Švédsku. Sliboval mi, jak celou hru týmu založí na mě, což mi samozřejmě imponovalo, až jsem souhlasil. Skutečnost však byla poněkud odlišná a ani výsledky nebyly moc dobré a tak jsem po roce přestoupil do týmu Hannover Scorpions. Místní klub spolu vlastnila a financovala rocková skupina Scorpions a místní atmosféra byla vynikající. Neustále vyprodané tribuny a chorály fanoušků od začátku do konce utkání byly nezapomenutelné. V této sezoně jsem odehrál všechny zápasy v jedné útočné formaci se synem reprezentačního hráče a trenéra Josefa Augusty, Patrikem. Následující sezonu jsem podepsal smlouvu zpět do Finska a odcestoval do týmu Kärpät Oulu. Za toto mužstvo jsem však odehrál jen pár zápasů, když došlo k první stávce v NHL. Většina tamních hráčů odcestovala zpět do svých rodných zemí a týmy se plnily hvězdami z NHL. Ti vždy přitáhnou do hlediště mnohem více fanoušků a já tak dostal výpověď. Můžu říci, že mi to v tuto dobu přišlo vhod. Má, dnes již manželka, tenkrát ještě přítelkyně byla těhotná a já tak mohl tři měsíce před porodem strávit po jejím boku a v pohodlí domova v Čechách. Po této době jsem odcestoval na angažmá v Norsku. Dostal jsem možnost hrát za mužstvo Stavanger Oilers, jehož majitel byl velice příjemný chlapík a rozmazloval si mne, jak to jen šlo. Obstaral mi bydlení v moderní vile na pláži uprostřed norských fjordů. Měl jsem k dispozici i jeho člun, na kterém jsme pravidelně vyráželi na moře za odpočinkem a na lov ryb. Dokonce mi pomohl zprostředkovat let vrtulníkem nad zdejší krásnou krajinou, během níž jsem požádal svou manželku o ruku. Rok na to už jsem začal uvažovat o spolupráci s týmem mého mládí Kladnem. Přemýšlel jsem o tom, jak se tomuto týmu odvděčit a chtěl jsem svá poslední léta odehrát právě v jeho dresu. Byl však neustálý problém s vedením a smlouva, která by vyhovovala oběma stranám, se nedařila vytvořit. Během této doby mě oslovil trenér Otakar Vejvoda, který odjížděl do klubu v Jižní Koreji. Domluvil jsem se tedy s ním a vyrazil do Soulu. Hrála se zde Asijská mezinárodní liga a létalo se na velké vzdálenosti, i přesto mi zůstaly velice pěkné vzpomínky. Hrál zde pouze devět týmů a to pět z Koreje, dva z Číny a dva z Japonska, takže cestování zabralo opravdu hodně času. Zdejší kultury však byly pro mě Evropana neuvěřitelné. Ve zdejší lize jsem strávil dva roky a hrál s Patrikem Martincem a Petrem Nedvědem. My tři, a v každé sezoně ještě po jednom hráči

z Evropy, jsme tvořili veškerou cizineckou legii v místní lize. Zbytek týmů byl tvořen výhradně z asijských hráčů. Po tomto období jsem se konečně dohodl na spolupráci s Kladnem a podepsal smlouvu na dva roky. Bohužel téměř ihned na začátku sezony přišlo zranění křížových vazů v kolenou. Musel jsem na operaci a čekala mě rehabilitace. Po krátké době na mě vedení začalo tlačit, abych již nastoupil, i když kolena nebyla ještě zcela v pořádku. I já sám si myslel, že už budu schopen hrát a tak jsem naskočil do soutěžního zápasu. To jsem ovšem nedohrál a zamířil zpět do nemocnice. Po vyšetření se zjistilo, že vazy ještě nebyly schopny snést takové zatížení a já si tak tímto předčasným návratem na led zcela zničil chrupavky v kolenou. Musel jsem znovu na operaci a do zápasů jsem se již během dvou let nedostal. Velice mě mrzelo, že jsem nemohl domácím fanouškům ukázat, co vše ve mně bylo, a že jsem se ve světě prosadil svou šikovností a kvalitní hrou, nikoliv jen shodou náhod. Tento čas byl celkově nevydařený. Začali spory s vedením Kladna o peníze a povinnosti, které vyvrcholili až soudem. Ten jsem sice vyhrál, ale vedení mi na truc nechtělo povolit přestup do jiného českého extraligového klubu a tak jsem vyrazil na Slovensko. Rok jsem zde střídavě hrál a marodil s koleny, a snažil se vymyslet, co budu dělat dál. Vyrazil jsem tedy do Itálie, kde jsem kývnul na první nabídku, která přišla s minimálním platem, jen abych se nějak uživil. Ve zdejšímu klubu jsem vydržel jen šest měsíců a ve třiceti třech letech jsem ukončil hráčskou kariéru, kvůli zdravotním problémům. Po návratu do Čech jsem se rozhodl, že pomohu synovi s jeho vlastní hrou a začátky v hokejové výzbroji. Ač jsem si během celého života nepřipouštěl a ani nechtěl po ukončení kariery trénovat, přesto jsem se do toho pustil. Otec by měl pro své potomky udělat maximum. Společně s Radkem Gardoněm již čtyři roky trénujeme dnes čtvrtou třídu kladenských žáků. Oba jsme chtěli do zdejší výchovy mládeže vnést prvky moderního hokeje a přípravy, který jsme poznali na vlastní kůži. Nemyslíme si, že přístup vedení mládeže, který se na Kladně nezměnil již padesát let, je tou správnou cestou do budoucna. Bohužel jsme se nesešli s pochopením u místních lidí, kteří na to mají nějaký vliv. Mrzí nás to, ale i tak budeme za zrenovovanou koncepci přípravy mládeže bojovat dál.

Jaká jste měl během kariery zranění?

První vážnější zranění byla vykloubení ramen, což se mi stávalo dost často, ať už na zápasech či na tréninku. S odstupem času jsem musel absolvovat tři operace. Výrazně mi pomohla ale až ta provedená v nemocnici v Torontu. Teprve po operaci

od místních chirurgů mi ramena držela na správném místě a přestala vyskakovat z kloubní jamky. Další zranění jsem utrpěl až v jednatřiceti letech a zpretržení křížových vazů v kolenou. Následovali problémy s chrupavkou v koleni a tak jsem absolvoval šest operací. Na každé koleno tři, ale stále to není v pořádku a už asi nikdy zcela nebude. Jako každý hokejista jsem měl několikrát našťipnuté a vyražené zuby. Za celý život jsem však neutrpěl jediný otřes mozku, který se mi na ledě vyhýbal, což není u hokejistů až tak obvyklé.

7. 3 Rozhovor s Alešem Lomberským

Dlouholetý hráč HC Lány a stávající předseda hokejového výboru

Kdo Vás k hokeji přivedl?

Já se k hokeji dostal poměrně pozdě, až kolem čtrnácti let. Začal jsem chodit na Lánský rybník, kde jsem společně s vrstevníky strávil hodiny a hodiny hraním hokeje. Převážná většina kluků, se kterými jsem se zde scházel, tou dobou již nějaký čas hrála soutěžní zápasy v dresu HC Lány. Ti mě přemluvili, abych to také zkusil, že jsem ve hře velice dobrý a ať se připojím do jejich týmu. Rozhodl jsem se tedy vstoupit do klubu a začít hrát.

Jak těžké pro Vás byli začátky?

Pro mě to nebylo nikterak složité. Měl jsem štěstí na skvělého učitele tělesné výchovy na místní základní škole. S ním jsme v hodinách tělovýchovy pravidelně v zimních měsících navštěvovali rybník a učili se bruslit. Díky tomu už jsem to na bruslích uměl, a když jsem přišel do týmu, nemusel jsem začínat úplně od nuly. Dalším kladem byl fakt, že jsem se znal téměř se všemi hráči, po jejichž boku jsem nastupoval. Všichni jsme byli přibližně stejně staří i technicky vyrovnaní a o to jsem to měl snažší.

Co je Vám bližší, rybník nebo stadion?

Všichni jsme začínali na rybníku a všichni na to rádi vzpomínáme. Rybník má nepopsatelné kouzlo a to i přesto, že kvalita ledu se nedá se stadionem srovnávat. Naše generace strávila na rybníku veškerou volnou chvíli a to téměř každý den. Navíc tu nebyla žádná omezení a tak jsme mohli hrát až do západu slunce. Vzpomínám, jak nám pan Kestner chodíval svítit na ledovou plochu. Mohli jsme tak

hrát ještě dlouhou dobu poté, co již padla úplná tma a tak návraty zpět domů po deváté hodině večerní nebyly nikterak neobvyklé.

Jaký je Váš nejlepší hokejový zážitek?

Vyzdvihl bych hned můj první turnaj, který jsem absolvoval. Bylo to jednodenní klání čtyř škol, na kterém proti sobě nastoupili hráči osmých tříd. Hrál se na stadionu v Rakovníku a střetli se zde mužstva z Nového Strašecí, Kněževsi, Chrášťan a Lán. Ve všech zápasech se nám podařilo zvítězit a vyhráli jsme tak malý pohár.

Vzpomínáte na nějaký svůj významný gól?

Nevím, zda významný, ale v hlavě mi utkvěla branka z úvodního zápasu Amaterské hokejové ligy proti týmu Středokluky, což byl pozdější absolutní vítěz tohoto ročníku. V utkání jsem vstřelil dvě branky, ale vzpomínám si pouze na tu první. Dostal jsem během naší přesilovky skvělou přihrávku a já vystřelil bez přípravy. Puk proletěl nad betonem soupeřova brankáře a odrazem o tyč skončil v síti.

Jaké je Vaše oblíbené číslo?

Již v žácích na mě zbyl dres s číslem osm a od té doby jsem již nechtěl žádný jiný. Když jsem postoupil do dorostenecké ligy, měl jsem problém, jelikož starší hráči měli právo si vybrat první a tak jsem musel změnit číslo dresu na deset. Jen co to bylo ale možné, vrátil jsem se k číslu osm a už se ho nevzdal.

Na jakém postu hrajete?

Když jsem přišel do týmu žáků, hrál jsem v útoku na pravém křídle. Jak ale postupně přicházeli stále mladší hráči, my starší jsme byli trenéry přesunuti na pozice obránců. Když jsem postoupil do dorostenecké ligy, očekával jsem, že budu hrát opět v útočných formacích. Ihned jsem však začal pravidelně nastupovat na pozici pravého obránce. Do útoku mě to ale vždy táhlo, a tak není problém mě během utkání vidět několikrát až za soupeřovou brankou.

Máte nějakou zvláštnost ve výzbroji?

Žádnou zvláštnost ve výzbroji nemám, snad jen rituál nasazování bruslí, při němž vždy nasadím pravou a až posléze levou brusli. Ojedinělé je možná i to, že musím mít vždy složenou výzbroj v tašce podle jasně daného řádu.

Jaký je Váš oblíbený stadion?

Ač jsem tam často nehrál, přesto se mi velice líbil stadion v Berouně. Nejvíce zápasů jsem odehrál na stadionech v Rakovníku a ve Slaném, ale ani jeden ze zmíněných mi k srdci nikterak nepřišlo. Naopak mi atmosféra na nich připadá poněkud sterilní a i z toho důvodu vzpomínám rád na Beroun.

Co vše obnáší funkce předsedy a jak dlouho už ji vykonáváte?

Ve funkci předsedy v týmu HC Lány působím již šestým rokem. Není to nikterak zvláštní funkce s velkou řadou práv, naopak spíše jen za náš klub vystupuji pro okolní organizace. Jsem hlavní kontaktní osobou. Veškeré postupy a důležitá rozhodnutí našeho klubu se vždy projednávají na schůzích rady, kde se demokraticky hlasuje. Já pak již jen daný návrh podepisuji. Mezi mé povinnosti dále patří vypisování žádostí o granty od obce, přestupové lístky hráčů, schvaluji a proplácím faktury, proplácím startovné na turnajích, pronajímám prostory v místní škole, kde máme uschované vybavení a výzbroj pro naše žáky. Musím vždy zajistit pronájmy ledové plochy pro tréninky, sjednávám společnou dopravu na zápasy či turnaje a vyplácím rozhodčí, kteří naše utkání rozhodují.

Co víte o plánované výstavbě moderního stadionu v Lánech?

Vím, že kolem roku 1979 byl velký zájem o to, aby byl v Lánech vybudován moderní stadion s kvalitním zázemím pro sportovce. Vše bylo již naprojektováno a připraveno, jenže byl problém s doložením, kdo bude stadion provozovat. Jestli se nepletu, byl v tom i spor o název TJ Sokol Lány a pozdější přechod na jméno HC Lány. Právě Sokol se měl ujmout role správce stadionu, ale odmítl to. Již v této době byla předpokládaná částka na roční provoz spočítaná na přibližně jeden milion korun, a tak se nepodařilo najít žádného vhodného provozovatele.

Jak byste si představoval vývoj Lánského hokeje?

Myslím si, že hlavním cílem by mělo být udržení hokeje v obci s tak dlouhou tradicí. Proto je potřeba práce s mládeží a získávání nových mladých hráčů pro naše týmy. Nevidím to ale nikterak beznadějně, jelikož velká řada současných hráčů A či B

– týmu má již vlastní potomky, které vede ke sportovnímu životu a především pak k hokeji. Již byla tendence ke složení týmu hráčů přípravy pro v dnešní době velice oblíbený mini – hokej. To bylo prozatím neúspěšné, ale věřím, že s rostoucím věkem našich ratolestí vzniknou opět silná mužstva žáků, dorostu a posléze i A – týmu.

8 Statistiky

8. 1 Významná umístění HC Lány v kategoriích žáci, dorost a 1. mužstvo

- 1939 – 40 – Dorost se stal mistrem kladenské župy
- 1940 – 41 – A – tým se stal mistrem kladenské župy 2. třídy
Dorost se stal mistrem kladenské župy
- 1941 – 42 – Dorost se stal mistrem kladenské župy
- 1942 – 43 – A – tým se umístil na druhém místě kladenské župy 2. třídy
- 1943 – 44 – A – tým se stal mistrem kladenské župy 2. třídy
- 1945 – 46 – A – tým se umístil na druhém místě přeboru kladenské župy
- 1948 – 49 – A – tým se umístil na druhém místě kladenské župy 1. třídy
- 1954 – 55 – A – tým se stal mistrem o titul přeborníka pražského kraje
- 1956 – 57 – A – tým se umístil na třetím místě krajské soutěže oddělení F
- 1958 – 59 – A – tým se umístil na druhém místě středočeského kraje 1. třídy
- 1959 – 60 – A – tým se umístil na třetím místě krajského přeboru 1. třídy
- 1960 – 61 – A - tým se umístil na druhém místě krajského přeboru 1. třídy
- 1962 – 63 – A – tým se stal mistrem memoriálu J. Čížka
- 1964 – 65 – A – tým se umístil na třetím místě krajského přeboru 1. třídy
- 1965 – 66 – A – tým se umístil na druhém místě krajského přeboru 1. třídy
- 1968 – 69 – Dorost se stal mistrem okresního přeboru 1. třídy
- 1969 – 70 – A – tým se umístil na třetím místě okresního přeboru 1. třídy
- 1970 – 71 – A – tým se umístil na druhém místě okresního přeboru 1. třídy
- 1971 – 72 – A – tým se umístil na třetím místě okresního přeboru 1. třídy
- 1975 – 76 – A – tým se umístil na třetím místě okresního přeboru 1. třídy
- 1976 – 77 – A – tým se stal mistrem okresního přeboru 1. třídy
- 1978 – 79 – A – tým se umístil na třetím místě okresního přeboru 1. třídy
- 1979 – 80 – A – tým se umístil na třetím místě o titul přeborníka okresu Rakovník
Dorost se stal mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník
Žáci se stali mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník
- 1980 – 81 – A – tým se umístil na druhém místě o titul přeborníka okresu Rakovník
Dorost se stal mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník
Žáci se stali mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník
- 1981 – 82 – A – tým se stal mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

Dorost se stal mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

1982 – 83 – A – tým se umístil na druhém místě o titul přeborníka okresu Rakovník

1984 – 85 – A – tým se umístil na druhém místě o titul přeborníka okresu Rakovník

1985 – 86 – A – tým se stal mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

1986 – 87 – A – tým se umístil na druhém místě o titul přeborníka okresu Rakovník

1987 – 88 – A – tým se stal mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

1988 – 89 – A – tým se stal mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

1989 – 90 – A – tým se stal mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

1990 – 91 – A – tým se stal mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

1991 – 92 – A – tým se stal mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

Dorost se stal mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

1992 – 93 – A – tým se stal mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

Dorost se stal mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

1993 – 94 – A – tým se stal mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

Žáci se stali mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

1994 – 95 – A – tým se stal mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

1995 – 96 – A – tým se stal mistrem o titul přeborníka okresu Kladno

A – tým se umístil na druhém místě II. Ročníku Dynastav Cup 95

v Berouně

Dorost se umístil na třetím místě o titul přeborníka okresu Rakovník

Žáci se umístili na druhém místě o titul přeborníka okresu Rakovník

1996 – 97 – A – tým se umístil na třetím místě o titul přeborníka okresu Kladno

Dorost se stal mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

Dorost se stal mistrem Memoriálu Leo Urbana

Žáci se stali mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

1997 – 98 – A – tým se umístil na druhém místě o titul přeborníka okresu Kladno

Dorost se umístil na druhém místě o titul přeborníka okresu Rakovník

Žáci se stali mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

Žáci se stali mistrem Memoriálu Leo Urbana

1999 – 00 – A – tým se stal mistrem o titul přeborníka okresu Kladno

2000 – 01 – A – tým se umístil na druhém místě o titul přeborníka okresu Kladno

Dorost se umístil na druhém místě o titul přeborníka okresu Rakovník

Žáci se stali mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

2001 – 02 – A – tým se umístil na druhém místě o titul přeborníka okresu Kladno

Žáci se umístili na druhém místě o titul přeborníka okresu Rakovník
2002 – 03 – A – tým se umístil na druhém místě o titul přeborníka okresu Kladno

Dorost se umístil na druhém místě o titul okresu Rakovník

2004 – 05 – A – tým se stal mistrem o titul přeborníka okresu Kladno

2005 – 06 – B – tým se stal mistrem o titul přeborníka okresu Rakovník

2006 – 07 – A – tým se umístil na třetím místě o titul přeborníka okresu Kladno

B – tým se umístil na třetím místě AMHL ve Slaném

2007 – 08 – A – tým se umístil na druhém místě o titul přeborníka okresu Kladno

2008 – 09 – A – tým se stal mistrem meziokresního přeboru

2009 – 10 – A – tým se umístil na třetím místě meziokresního přeboru

Dorost se umístil na třetím místě meziokresního přeboru

2010 – 11 – Dorost se umístil na třetím místě meziokresního přeboru

Dorost se umístil na třetím místě Turnaje o pohár Antonína Bechyně

2011 – 12 – Dorost se stal mistrem meziokresního přeboru

Dorost se stal mistrem Turnaje o pohár Antonína Bechyně

2012 – 13 – Dorost se stal mistrem meziokresního přeboru

Mužstva HC Lány odehrála od svého vzniku již 1261 soutěžních a přátelských utkání.
Z tohoto množství v 743 zápasech zvítězila, 413 prohrála a 105 utkání skončilo nerozhodným stavem.

8. 2 Nejvyšší výhry lánského hokejového klubu

1988 – 89 - TJ Sokol Lány – TJ Sokol Lužná 18 : 0, zápas okresního přeboru Rakovnícka

1988 – 89 – TJ Tatran Sýkořice – TJ Sokol Lány 0 : 16, zápas okresního přeboru Rakovnícka

1954 – 55 – RH Praha – TJ Tatran Lány 7 : 19, úvodní zápas zahájení provozu nového zimního stadionu v Praze

8. 3 Nejvyšší prohry lánského hokejového klubu

1939 – 40 – LTC Praha – Sokol Lány 27 : 1, přátelské utkání uspořádané na Nový rok

1976 – 77 – TJ Sokol Benešov – TJ Sokol Lány 20 : 1, zápas krajského přeboru 1. třídy

1962 – 63 – TJ Tatran Lány – SONP Kladno 5 : 17, zápas krajského přeboru 1. třídy

8. 4 Nejčastější soupeři lánského hokejového klubu

Za nejčastějšího soupeře Lánských mužstev můžeme považovat sousední obec Nové Strašecí. Tato utkání se vždy těšila velké oblibě ze strany hráčů i diváků a byla brána jako místní derby.

Druhým týmem, se kterým se naše družstva pravidelně střetávala, byly výběry obce Rynholec.

Na třetí příčce tohoto žebříčku se nachází družstvo Hořovic, se kterým se Lány pravidelně střetávali v okresních soutěžích a na jehož hřišti odehrálo řadu vynikajících utkání.

8. 5 Neobvyklí soupeři lánského hokejového klubu

1939 – 40 – přátelské utkání s mistrovským klubem LTC Praha, který Lánský výběr prohrál výsledkem 1 : 27.

1946 – 47 – divizní utkání s týmem Slavia Praha a Smíchov, které jsme oba prohráli

1954 – 55 - úvodní zápas zahájení provozu nového zimního stadionu v Litvínově, který jsme vyhráli 9 : 7.

1954 – 55 - úvodní zápas zahájení provozu nového zimního stadionu v Praze, který jsme nad týmem RH Praha vyhráli 19 : 7.

1955 – 56 - úvodní zápas zahájení provozu nového zimního stadionu v Kolíně, který jsme s týmem Tatra Kolín prohráli 6 : 8.

1955 – 56 – přátelské utkání s ligovým týmem Kladna, který jsme prohráli 3 : 8.

1955 – 56 - úvodní zápas zahájení provozu nového zimního stadionu v Bratislavě, který jsme s týmem RH Bratislava prohráli 5 : 13.

1971 – 72 – přátelské utkání s reprezentačním mužstvem Jugoslávie, který jsme prohráli 1 : 5.

9 Ukázky z novinových článků

Mužstvo Tatranu Lány patří k nejlepším oddílům kraje. V letošní soutěži krajského přeboru si vedli velmi dobře. Jen nepřízeň počasí a nedostatek ledu mu znemožnily soutěž dohrát a bojovat v kvalifikaci o postup do II. ligy.

(Sportovní aktuality. Svoboda – Časopis krajského výboru KSČ v Praze, 1961, roč. 70, č. 21, s. 4)

T. Lány – ČKD Slaný 8 : 5 (1 : 3, 3 : 1, 4 : 1). Zahajovacímu utkání krajského přeboru v ledním hokeji přihlíželo 200 diváků. První třetina byla rozehraná a hosté byli střelecky šťastnější. V dalších třetinách se projevila lepší připravenost lánských hokejistů, kteří zvláště dobrým závěrem zaslouženě zvítězili. Branky vítězů Jirkovský 4, Bechyně 3, Kestner 1, za poražené Klíma 2, Pičman 2, vlastní. Rozhodčí Pochman a Kořínek.

(Sportovní rubrika. Svoboda – Orgán středočeského krajského výboru KSČ, 1963, roč. 72, č. 307, s. 4)

Tn Lány – S. Davle 3 : 4 (0 : 0, 1 : 1, 2 : 3). Další zbytečná porážka lánských hokejistů, kteří se sice zlepšili proti utkání s Rožmitálem, ani to však nestačilo k úspěchu. Zápas byl vyrovnaný, hosté dokázali lépe zakončovat akce a byli střelecky pohotovější. Branky domácích Husák, Jirkovský a vlastní, za vítěze Ztracený 2, Petrák a Kutil.

(Sportovní rubrika. Svoboda – Orgán středočeského krajského výboru KSČ, 1964, roč. 73, č. 3, s. 4)

RZ Dobříš – Tatran Lány 2 : 3 (1 : 1, 1 : 0, 0 : 2). Dramatické utkání oblastního přeboru hokejistů viděli diváci v Dobříši. Domácí zahráli obětavě jako kolektiv a nakonec těsně prohráli, když necelou minutu před koncem zápasu dal Dragoun vlastní branku. Za vítěze skórovali Bechyně, Jirkovský a jedna vlastní. Za Dobříš Máša a Hlinka. Rozhodovali Buňat a Fencí.

(Sportovní aktuality. Svoboda – Orgán středočeského krajského výboru KSČ, 1968, roč. 77, č. 5, s. 4)

10 Diskuze - zamyšlení nad hokejem v Lánech

Lední hokej v Lánech byl ve svých začátcích nejvíce ovlivněn svou polohou. Kladensko můžeme beze sporu považovat za kolébku českého hokeje vůbec. Kladenský klub se stal velkým vzorem pro mnohá okolní družstva, která se mu snažila vyrovnat. Za největší rozkvět hokeje u nás, můžeme považovat 30. léta minulého století. V této době vzniká i námi sledované mužstvo HC Lány. Ač byl tým v prvním roce své existence tvořen pouze z jednoho brankáře, dvou obránců a šesti útočníků, přesto byl schopen konkurovat ostatním družstvům. Kvalitní hra i výsledky vedly k rychlému nárůstu počtu hráčů a diváků tohoto sportu v Lánech. Postupně se naše mužstvo vypracovávalo až na přední příčky okresních i krajských soutěží. Vše vygradovalo roku 1946 postupem do 2. divize, což byla druhá nejvyšší u nás hraná hokejová soutěž. Na tento úspěch byli všichni velice hrdí, ač se v této soutěži udržel tým pouze jedinou sezónu. Když se ovšem zamyslíme, proti jakým soupeřům v té době musel hokejový trpaslík nastoupit, můžeme být na jejich výsledky po právu pyšní. Získaných zkušeností však dokázalo mužstvo perfektně využít v následujících ročnících a odehrálo tak řadu vynikajících utkání.

Dle mého názoru byla jedním z hlavních faktorů úspěchu lánského klubu práce s mládeží již v raných začátcích. A – mužstvo se tak mohlo opírat o výkony mladých nadějných talentů, které zapojovalo do svých řad. Další úspěchy přidávaly samotné mládežnické výběry v žákovských i dorosteneckých kategoriích. Po mnoho sezón tak hráči získávali zkušenosti, které využívali proti svým soupeřům. Přišel rok 1980 a vše náhle vyústilo v to nejlepší období lánského klubu. Následujících šestnáct let hráči Lán všech kategorií, téměř nepoznali hořkost porážky. Snadno vítězili nad všemi mužstvy, která proti nim nastoupila a vybojovala celkem dvacet titulů v různých soutěžích. Toto období můžeme považovat za zlatou éru hokej na Lánech.

Jak ale bývá často k vidění, po období úrody přicházejí krušná léta. Hráči základních sestav přestoupili do mužstev, která hrála na vyšší úrovni, důsledkem stárnutí ztráceli svou konkurenceschopnost nebo zcela ukončili svou hráčskou kariéru. Nastupující generace se velice snažila navázat na vynikající úspěchy, leč marně. Mužstva soupeřů se stávala stále kvalitnější a dobrých výsledků se dosahovalo obtížněji. Z toho důvodu nalézt v posledních letech dobře odehranou sezónu je složité a my bychom měli být rádi za jakoukoliv světlou výjimku. Veškeré

osazenstvo hokejového výboru si bylo vědomo nedostatků a tak se znovu navrátilo k tréninku vlastních žáků, čímž zmírnilo stále se horšící situaci dnešních let.

Pokud ale mají na Lánech znovu oslavovat mnohá vítězství, je třeba pokračovat v tvrdé práci a přípravách na všechna utkání. Je potřeba přijít opět s elánem a chutí do tohoto sportu, jaký měli hráči na samotných začátcích překrásné kolektivní hry.

Během vyhledávání informací o všech tématech spjatých s klubem HC Lány jsem se setkával s velkou řadou problémů. Bohužel velká většina například novinových článků, které by mi pomohli zmapovat naprosté začátky vzniku hokeje v Lánech, se již nedochovali a já tak byl nucen kombinovat informace ze všech jiných možných zdrojů. Značně mi pomohl rozhovor s panem Antonínem Bechyně. Velice pečlivě mi převyprávěl své vzpomínky na začátky hokeje v Lánech, odkázal mě na vhodnou literaturu a propůjčil mi ke studiu i celou svoji lánskou kroniku. Byl velice potěšen mou zvědavostí a snahou zpracovat celou historii klubu jeho života. Po této zkušenosti jsem se rozhodl sepsat rozhovor i s lánským rodákem a českým reprezentantem Zdeňkem Nedvědem. Zde byl ovšem problém s obrovskou vytížeností vynikajícího hokejisty. Trvalo dlouho, než se mu podařilo najít si pro mne chvíli času, ale nakonec se mi dlouze věnoval a ochotně odpovídal na každou moji otázku. Jsem rád, že jsem mohl zpracovat i jeho životní příběh.

11 Závěry

- Hokejový klub HC Lány vznikl roku 1934. Dnes se tedy může pochlubit již 79 lety aktivní účasti v okresních a krajských soutěžích, ve kterých vždy hrálo podstatnou roli.
- Za toto dlouhé období odehrála mužstva Lán 1261 utkání, ve kterých 743 bylo vítězných, 413 prohraných a 105 skončilo nerozhodně.
- Soutěže, do kterých naše družstva zasáhla, byla 1. a 2. třída kladenské župy, 1. třída pražského kraje, divize středočeského kraje, 1. třída krajského přeboru, okresní přebor Rakovník i Kladno, meziokresní přebor a AMHL.
- Do výše zmíněných soutěží vstoupilo postupně v kategoriích mužů, dorostu a žáků.
- V jednotlivých sezónách dosáhlo na první pozici celkem v 41 případech, na druhé 23 krát a třetí místo 17 krát.
- V posledních devíti letech se hokejová základna rozrostla ještě o B – mužstvo dospělých.
- Z hráčů, kteří nastupovali v dresu Lán, se jich dostalo celkem 10 do družstev, hrající naši nejvyšší hokejovou soutěž.
- Z významných klubů můžeme jmenovat ATK Praha, Poldi Kladno, RH Bratislava, Škoda Plzeň, Škoda Mladá Boleslav, Dukla Jihlava nebo VSŽ Košice.
- J. Adam a V. Frohlich po ukončení hráčské kariéry přestoupili na dráhu rozhodčích a rozhodovali utkání na ligové i mezinárodní úrovni.

V dnešní době i nadále klub udržuje dlouhou hokejovou tradici a reprezentuje obec Lány s nejvyšším možným zápalom a nasazením.

Tuto bakalářskou práci mohou využít všichni, kdo se budou nějakým způsobem zajímat o události vývoje hokeje na Kladensku a Rakovnicku, či se budou chtít něco dozvědět přímo o klubu HC Lány. Inspirativní pak může být cesta hráče z malé obce, až do nejznámější hokejové ligy světa NHL.

12 Zdroje

12. 1 Použitá literatura

- 1 BECHYNĚ, A et al. HC Lány 70 – Ročenka k sedmdesáti letům lánského hokeje, Tisk Raport, s.r.o., Rakovník, 2004.
- 2 JÁGR, J a OLIVERIUS, M. Kladno hokejové – Osmdesát let ledního hokeje na Kladensku 1924 – 2004. Kladno: REGO, 2004. ISBN 80-86648-06-0
- 3 Sportovní aktuality. Svoboda – Časopis krajského výboru KSČ v Praze, 1961, roč. 70, č. 21.
- 4 Sportovní rubrika. Svoboda – Orgán středočeského krajského výboru KSČ, 1964, roč. 73, č. 3.
- 5 STRÁNSKÝ, J a ONDROUŠEK, K. Historie československého a českého hokeje 1908-1999. První vydání. Praha: Vyšehrad, spol. s. r. o., 1999. ISBN 80-7021-308-6.
- 6 VLK, G a GUT, K. Zlatá kniha hokeje - Z dějin Československého ledního hokeje. První vydání. Praha: Olympia, 1978. ISBN 27-020-78.

12. 2 Internetové zdroje

- 7 <http://www.amhl.info/>
- 8 <http://www.cslh.cz/>
- 9 <http://www.hclany.estranky.cz/>
- 10 <http://www.hokej.cz/>
- 11 <http://www.obec-lany.cz/>
- 12 <http://rakovnický.deník.cz/>
- 13 <http://www.slanske-noviny.cz/>

12. 3 Osobní setkání

Bechyně Antonín
Lomberský Aleš
Nedvěd Zdeněk

13 Přílohy

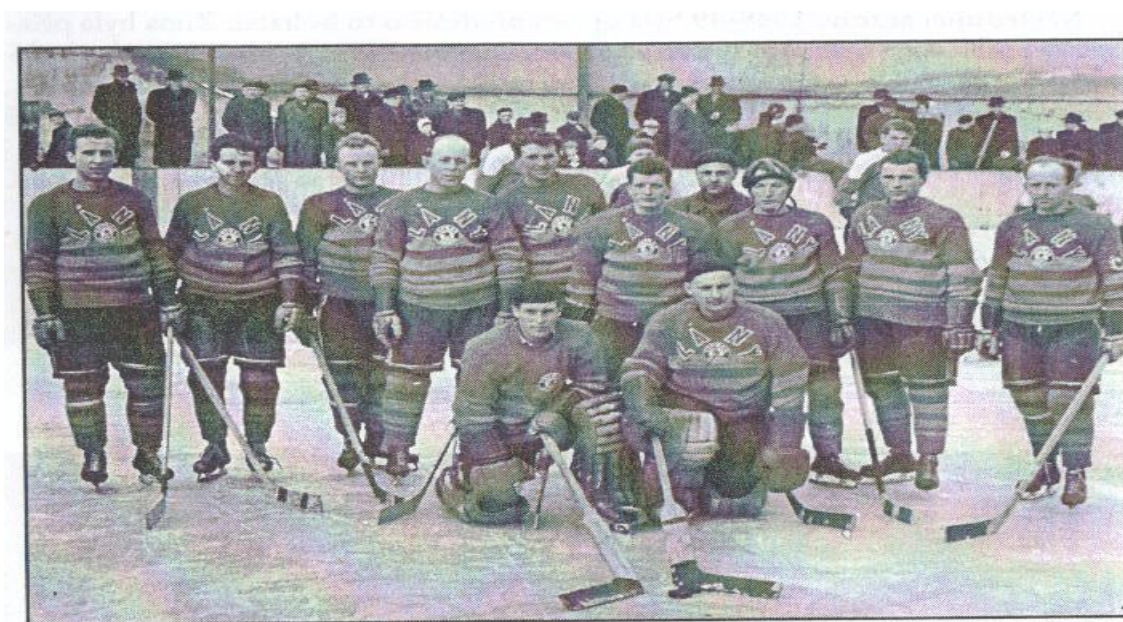
- Obrázek č. 1 – Zakládající členové klubu HC Lány a zároveň jeho první hráči.
- Obrázek č. 2 a 3 – Hráči základní sestavy 1. týmu HC Lány.
- Obrázek č. 4 – Družstvo kategorie Žáků pod vedením A. Bechyně.
- Obrázek č. 5 – Hráči A – týmu v sezóně 1991 – 92, ve které se stali přeborníkem okresu Rakovník.
- Obrázek č. 6 – Družstvo kategorie dorost, pod vedením L. Zelenky, které se umístilo na druhém místě svojí soutěže.
- Obrázek č. 7 a 8 – Hráči základních sestav A a B – mužstva dospělých.
- Obrázek č. 9 – Družstvo kategorie dorost, které v této sestavě nepoznalo hořkost porážky celé dva roky.
- Obrázek č. 10 – Sběratelská kartička českého reprezentanta Zdeňka Nedvěda

1.

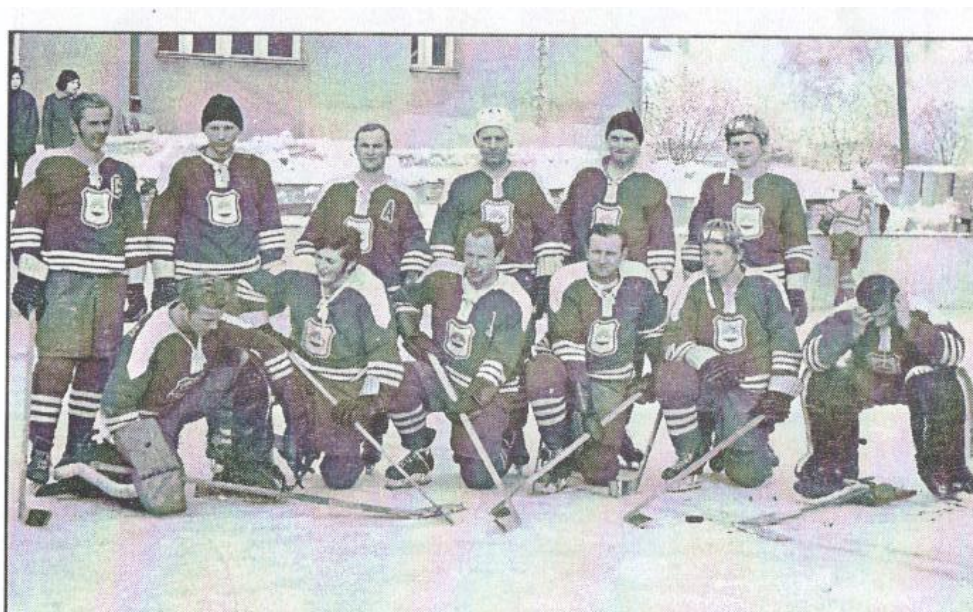
Sezona 1935 – 36. Zleva vpředu F. Hamouz, F. Markup, B. Kestner, rozhodčí F. Husák, stojící zleva J. Štěpánek, L. Krejsa, K. Kestner, J. Ryšlink, Z. Hamouz, M. Slánička.

2.

1. mužstvo sezona 1955 – 56 zleva vpředu L. Husák, J. Šnobl, stojící zleva H. Jelínek, F. Procházka, J. Bechyně, P. Kuthan, A. Procházka, V. Markup, V. Dumdr, V. Buchmajer, A. Bechyně.

3.

1. mužstvo sezona 1969 – 70 zleva vpředu – F. Vondruška, V. Fencel, J. Slapnička, J. Eisenhammer, M. Bechyně, D. Hasík, za nimi zleva – K. Kestner, I. Trpák, P. Jirkovský, A. Bechyně, L. Zelenka

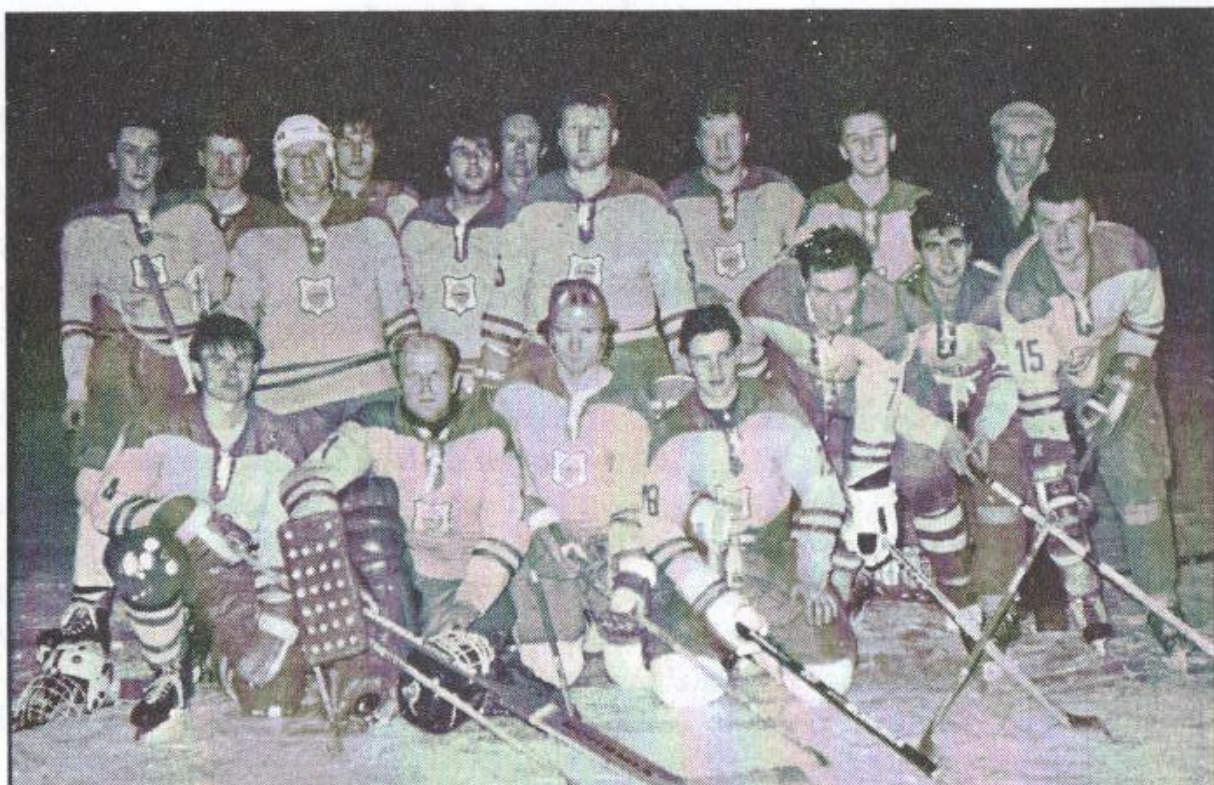
4.

Žáci sezona 1989 – 90 ležící – brankář M. Norko, dole zleva – R. Slánič, J. Repiský, V. Novák, M. Hájek, M. Hořejší, nahoře zleva – J. Slánič, R. Fencel, Z. Husák, P. Frolík, L. Procházka, J. Kindl, V. Repiský, A. Bechyně – trenér.

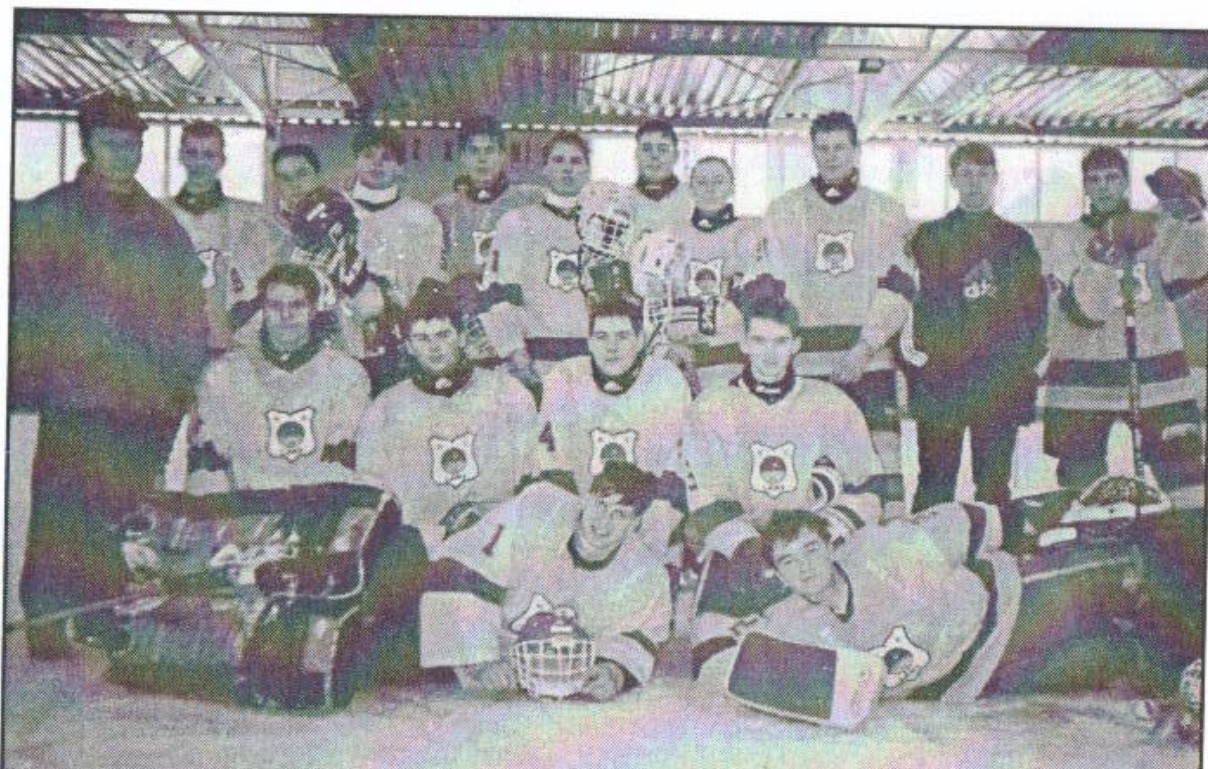
Žáci sezona 1989 – 90 ležící – brankář M. Norko, dole zleva – R. Slánič, J. Repiský, V. Novák, M. Hájek, M. Hořejší, nahoře zleva – J. Slánič, R. Fencel, Z. Husák, P. Frolík, L. Procházka, J. Kindl, V. Repiský, A. Bechyně – trenér.

5.

1. mužstvo sezona 1991 – 92 – HC Lány doplněné hráči Všetat pro zápas proti Rakovníku zleva dole – Stehlík (Všetaty), F. Vondruška, M. Hlavnička, M. Worofka, V. Husák, J. Hamouz, M. Štross, nahoře zleva – 2 hráči Všetat, L. Zelenka, jeden hráč Všetat, L. Slapnička, J. Slapnička, J. Švácha, M. Švácha, J. Kestner, J. Eisenhammer – trenér.

6.

Dorost sezona 1998 – 99 ležící zleva – L. Novák, T. Cepák, 2. řada zleva J. Rovný, V. Rybář, M. Prokop, M. Příbyl, 3. řada zleva L. Zelenka – trenér, A. Lomberský, M. Hořejší, K. Sklenička, J. Jirásek, J. Řáda, P. Sedláček, J. Černý, M. Kodras, P. Merfait, P. Dudášik.

7.

Zdroj : hclany.estranky.cz

1. mužstvo sezona 2009 – 10 klečící zleva – M. Kožíšek, Fišer, F. Kuna, ležící brankář K. Akрман, V. Suchánek, stojící zleva – F. Hamouz – trenér, L. Husák, J. Slánička, M. Štross, J. Jirásek, I. Bergman, O. Michl, P. Štross, J. Hamouz. (8.)

8.

HC Láňy „B“ – sezóna 2011/2012

Zdroj : hclany.estranky.cz

B – mužstvo sezona 2011 – 12 ležící zleva P. Wostl, P. Linc, klečící zleva – J. Černý, M. Prokop, stojící zleva – L. Čerman, O. Rudovský, M. Taraba, J. Šťastný, S. Prokop, O. Máslo, T. Bratrů, M. Melen, D. Čerman, A. Lomberský, F. Kuna – trenér, T. Lomberský, M. Hořejší, T. Flégl, R. Jirkovský, V. Soukup, kustod. (8.)

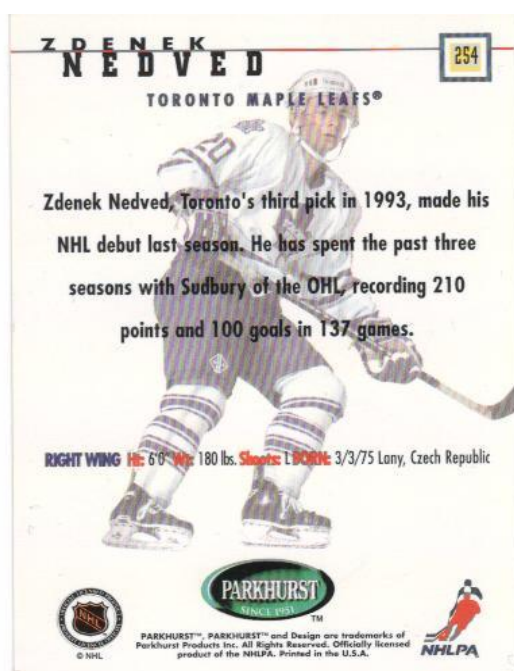
9.

Zdroj : hclany.estranky.cz

Dorost sezona 2012 – 13 klečící zleva – J. Šíma, ležící brankář M. Krpelán, J. Matějka, P. Palas, J. Ševčík, L. Judl, stojící zleva R. Jirkovský – trenér, D. Jirkovský, D. Čerman, M. Soukup, Š. Lev, J. Šťastný, L. Čerman – vedoucí mužstva. (8.)

10.

Sběratelská kartička Parkhurst – Rookie card. Na ní je vyobrazen Zdeněk Nedvěd v dresu týmu Toronto Maple Leaves a jeho statistiky.

Příloha č. 1

**Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta
M.D. Rettigové 4, 116 39 Praha 1**

Prohlášení žadatele o nahlédnutí do listinné podoby závěrečné práce před její obhajobou

Závěrečná práce:

Druh práce	
Název práce	
Autor práce	

Jsem si vědom/a, že závěrečná práce je autorským dílem a že informace získané nahlédnutím do zveřejněné závěrečné práce nemohou být použity k výdělečným účelům, ani nemohou být vydávány za studijní, vědeckou nebo jinou tvůrčí činnost jiné osoby než autora.

Byl/a jsem seznámen/a se skutečností, že si mohu pořizovat výpisy, opisy nebo rozmnoženiny závěrečné práce, jsem však povinen/povinna s nimi nakládat jako s autorským dílem a zachovávat pravidla uvedená v předchozím odstavci tohoto prohlášení.

Jsem si vědom/a, že pořizovat výpisy, opisy nebo rozmnoženiny dané práce lze pouze na své náklady a že úhrada nákladů za kopírování, resp. tisk jedné strany formátu A4 černobíle byla stanovena na 5 Kč.

V Praze dne

Jméno a příjmení žadatele	
Adresa trvalého bydliště	

podpis žadatele

**Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta
M.D. Rettigové 4, 116 39 Praha 1**

**Prohlášení žadatele o nahlédnutí do listinné podoby závěrečné práce
Evidenční list**

Jsem si vědom/a, že závěrečná práce je autorským dílem a že informace získané nahlédnutím do zveřejněné závěrečné práce nemohou být použity k výdělečným účelům, ani nemohou být vydávány za studijní, vědeckou nebo jinou tvůrčí činnost jiné osoby než autora.

Byl/a jsem seznámen/a se skutečností, že si mohu pořizovat výpisy, opisy nebo rozmnoženiny závěrečné práce, jsem však povinen/povinna s nimi nakládat jako s autorským dílem a zachovávat pravidla uvedená v předchozím odstavci tohoto prohlášení.

Poř. č.	Datum	Jméno a příjmení	Adresa trvalého bydliště	Podpis
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				